پناه میبرم به خدا از شیطان رانده شده

بنام خدا بخشنده مهربان

پیام خدا
به رهبران و مردم ایران

[۲:۲۱] يَأَيُّهَا النَّاسُ اعْبُدُوا رَبَّكُمْ الَّذِى خَلَقَكُمْ وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ

قرآن سوره ۲ آیه ۲۱: ای مردم، فقط پروردگارتان را عبادت کنید- یکتایی که شما و پیشینیان شما را آفرید- باشد که نجات یابید.

[۵۷:۱] سَبَّحَ لِلَّهِ مَا فِى السَّمَوَتِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ

قرآن سوره ۵۷ آیه ۱: هرچه در آسمان ها و زمین است، خدا را تجلیل میکند. اوست صاحب اقتدار، حکیم ترین.

اگر رهبران و مردم ایران محتوای این پیام را جدی گرفته و فرامین و دستورات خدا در قرآن را انجام دهند، ایران به سوی موفقیت و رستگاری حرکت خواهد کرد. اگر آنها تصمیم بگیرند که این پیام را نادیده بگیرند، با سختی و عذاب الهی مواجه خواهند شد. عمیقاً در مورد همه آیات الهی که در این پیام آمده است تامل و اندیشه کنید، که سرنوشت ابدی شما به آن بستگی دارد.

۱. فقط خدا باید پرستش شود؛ خدای دیگری در کنار خدا نیست

"خدای دیگری در کنار خدا نیست" (لا اله الا الله) قلب پیامی است که توسط تمام انبیاء و رسولان الهی ابلاغ گردید:

[۷:۵۹] لَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا الَى قَوْمِهِ فَقَالَ يَقَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرُهُ إِنِّى أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ

[۷:۵۹] ما نوح را به سوی قومش فرستادیم که میگفت: "ای قوم من، خدا راعبادت کنید؛ خدای دیگری جز او ندارید. من برای شما از عذاب روزی هولناک میترسم."

[۷:۶۵] وَإِلَى عَادٍ أَخَاهُمْ هُودًا قَالَ يَقَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرُهُ أَفَلَا تَتَّقُونَ
[۷:۶۵] به سوی عاد، برادرشان هود را فرستادیم. او گفت: "ای قوم من، خدا را عبادت کنید؛ خدای دیگری جز او ندارید. پس آیا پرهیزکار میشوید؟ "

[۷:۷۳] وَإِلَى ثَمُودَ أَخَاهُمْ صَلِحًا قَالَ يَقَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ ...
[۷:۷۳] به سوی ثمود برادرشان صالح را فرستادیم. او گفت: "ای قوم من، خدا را عبادت کنید؛ خدای دیگری جز او ندارید ...

[۷:۸۵] وَإِلَى مَدْيَنَ أَخَاهُمْ شُعَيْبًا قَالَ يَقَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرُهُ ...
[۷:۸۵] به سوی مدین برادرشان شعیب را فرستادیم. او گفت: "ای قوم من، خدا را عبادت کنید؛ خدای دیگری جز او ندارید ...

[۲۱:۲۵] وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رَسُولٍ إِلَّا نُوحِي إِلَيْهِ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَاعْبُدُونِ
[۲۱:۲۵] ما پیش از تو هیچ رسولی نفرستادیم مگر با این وحی: "غیر از من خدایی نیست؛ تنها مرا بپرستید."

اله ما آن چیزی است که فکر ما را بیشتر از هرچیزی به خود مشغول میکند. اله ما میتواند ثروت، فرزندان، مقام، سیاست، کشور، ائمه و یا انبیاء باشد. "خدای دیگری در کنار خدا نیست" (لا اله الا الله)، یعنی اینکه تمام جانسپاری و از خود گذشتگی ما باید فقط برای خدا باشد. "خدای دیگری در کنار خدا نیست" (لا اله الاالله)، یعنی اینکه ما باید با تمام قلب، فکر، روح و وجود، خدا را دوست داشته باشیم. "خدای دیگری در کنار خدا نیست" (لا اله الا الله)، یعنی اینکه ما باید نمازها و دعاهایمان را مطلقاً به خدا اختصاص دهیم (۶:۱۶۲):

[۶:۱۶۲] قُلْ إِنَّ صَلَاتِي وَنُسُكِي وَمَحْيَاي وَمَمَاتِي لِلَّهِ رَبِّ الْعَلَمِينَ
[۶:۱۶۲] بگو: "نماز من، اعمال عبادی من، زندگی من و مرگ من، همه مطلقا به خدا

اختصاص دارد، آن پروردگار عالم."

نمازهای ارتباطی و همچنین تضرع و التماسها و دعاهای ما باید خالص گردیده و فقط به خدا اختصاص یابد. ما نباید جز نام مبارک خدا، نام کس دیگری را در نمازهای ارتباطی ذکر کنیم.

[۷۲:۱۸] وَأَنَّ الْمَسَجِدَ لِلَّهِ فَلَا تَدْعُوا مَعَ اللَّهِ أَحَدًا
[۷۲:۱۸] مکان های عبادت متعلق به خداست؛ در کنار خدا احدی را نخوانید.

به زبان آوردن نام پیامبر محمد در نمازهای ارتباطی، بطوری که در ایران و سایر کشورهای اسلامی مرسوم است، نمازها را باطل میکند. باید در نمازهایمان، فقط خدا را بیاد داشته باشیم و نه هیچ کس دیگری بجز او را (۲۰:۱۴). ذکر نام محمد و یا علی باعث میگردد که ما آنان را بجز خدای متعال درنمازها به یاد آوریم که در این صورت باعث ابطال نمازها میگردد:

[۲۰:۱۴] إِنَّنِي أَنَا اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَاعْبُدْنِي وَأَقِمْ الصَّلَوةَ لِذِكْرِي
[۲۰:۱۴] من خدا هستم؛ در کنار من خدای دیگری نیست. فقط مرا پرستش کن و نمازها (ارتباط با خدا) را به جا آور تا به یاد من باشی.

همچنین، دعاهای ما باید فقط به خدا معطوف گردد. درایران بسیاری از مردم از امامان و یا امامزاده ها درخواست میکنند که واسطه آنها با خدا شوند. منطق آنان این است که آنها (امامان و امامزاده ها) در مقامات بالاتری قرار دارند و میتوانند آنها را به خدا نزدیک تر کنند. اما مطابق قرآن برای ارتباط با خدا، ما به هیچ واسطه ای، نیاز نداریم (۳۹:۳، ۴۶:۲۸):

[۳۹:۳] أَلَا لِلَّهِ الدِّينُ الْخَالِصُ وَالَّذِينَ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ مَا نَعْبُدُهُمْ إِلَّا لِيُقَرِّبُونَا إِلَى اللَّهِ زُلْفَى إِنَّ اللَّهَ يَحْكُمُ بَيْنَهُمْ فِي مَا هُمْ فِيهِ يَخْتَلِفُونَ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي مَنْ هُوَ كَذِبٌ كَفَّارٌ
[۳۹:۳] دین مطلقا باید تنها به خدا اختصاص داده شود. کسانی که غیر از او اولیایی قرار میدهند، میگویند: "ما آنها را معبود خود قرار دادیم، فقط برای آنکه ما را به خدا نزدیک تر کنند؛ زیرا آنها مقربند و مقام بهتری دارند!" خدا درباره اختلافاتشان قضات خواهد کرد. خدا چنین دروغگویان کافری را هدایت نمیکند.

[۴۶:۲۸] فَلَوْلَا نَصَرَهُمْ الَّذِينَ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ قُرْبَانًا ءالِهَةً بَلْ ضَلُّوا عَنْهُمْ وَذَلِكَ إِفْكُهُمْ وَمَا كَانُوا يَفْتَرُونَ
[۴۶:۲۸] پس چرا معبودانی را که قرار دادند تا آنها را به خدا نزدیک تر کنند، به آنها کمکی نکردند؟ درعوض، آنها را طرد کردند. چنین بود خدایان دروغینی که آنها به حد پرستش رساندند؛ چنین بود آیین تازه ای که از خود ساخته بودند.

واسطه هایی که ابداع شده اند، هیچ قدرتی برای وساطت بین مردم و خدا، ندارند و آنها درک نمی کنند که حاجات مردم چیست، زیرا آنها درجهان ما مرده اند. آنها نزد خدا هستند و از روزی های خدا بهره مند میگردند (۳۹:۴۳، ۳۹:۴۴).

[۳۹:۴۳] أَمْ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ شُفَعَاءَ قُلْ أَوَلَوْ كَانُوا لَا يَمْلِكُونَ شَيْـئًا وَلَا يَعْقِلُونَ
[۳۹:۴۳] آیا شفاعت کنندگانی از خود ساخته اند تا در میان آنها و خدا واسطه شوند؟ بگو: "اگر آنها هیچ قدرتی یا فهمی نداشته باشند، چطور؟"

[۳۹:۴۴] قُلْ لِلَّهِ الشَّفَعَةُ جَمِيعًا لَهُ مُلْكُ السَّمَوَتِ وَالْأَرْضِ ثُمَّ إِلَيْهِ تُرْجَعُونَ
[۳۹:۴۴] بگو: "تمام شفاعت ها از آن خداست." همه فرمانروایی آسمان ها و زمین متعلق به اوست، سپس شما به سوی او مراجعت خواهید کرد.

وقتی به کسانی که به آخرت ایمان ندارند، گفته میشود که باید فقط نام خدا را در نمازها و دعاهای خود بخوانند، بسیار ناراحت میشوند. ولی وقتی نامهای افراد دیگری مانند پیامبر محمد یا امامان در کنار نام مبارک خدا برده میشود، آنها راضی و خشنود میشوند. این بالاترین معیار تشخیص یک مسلمان واقعی در قرآن است (۳۹:۴۵):

[۳۹:۴۵] وَإِذَا ذُكِرَ اللَّهُ وَحْدَهُ اشْمَأَزَّتْ قُلُوبُ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْاءخِرَةِ وَإِذَا ذُكِرَ الَّذِينَ مِنْ دُونِهِ إِذَا هُمْ يَسْتَبْشِرُونَ
[۳۹:۴۵] هنگامیکه فقط نام خدا برده شود، قلب های کسانی که به آخرت ایمان ندارند، با بیزاری میگیرد. اما هنگامیکه نام دیگران در کنار او برده شود، راضی میشوند.

شرک تنها گناهی است که درصورتی که تا زمان مرگ ادامه یابد هرگز توسط خدا بخشیده نمیشود

(۴:۴۸). شرک تمام اعمال خوبی را که یک فرد در طول عمر خود انجام داده است باطل میکند (۳۹:۶۵).

[۴:۴۸] إِنَّ اللَّهَ لَا يَغْفِرُ أَنْ يُشْرَكَ بِهِ وَيَغْفِرُ مَا دُونَ ذَٰلِكَ لِمَنْ يَشَاءُ وَمَنْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَقَدْ افْتَرَى إِثْمًا عَظِيمًا
[۴:۴۸] خدا شرک را نمیبخشد، ولی گناهان کوچک تر را برای هر که بخواهد میبخشد. هر کس در کنار خدا معبودانی قرار دهد، مرتکب گناهی هولناک شده است.

[۳۹:۶۵] وَلَقَدْ أُوحِيَ إِلَيْكَ وَإِلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكَ لَئِنْ أَشْرَكْتَ لَيَحْبَطَنَّ عَمَلُكَ وَلَتَكُونَنَّ مِنْ الْخَسِرِينَ
[۳۹:۶۵] به تو و به کسانی که پیش از تو بودند، وحی شده است که هرگاه به شرک آلوده شوی، تمام اعمالت باطل خواهد شد و از بازندگان خواهی بود.

مردم ایران باید طلب حاجت از انبیاء و رسولان را برای رفع مشکلات و فراهم نمودن سلامتی و موفقیت، متوقف کنند. انبیاء و رسولان مرده نمیتوانند دعاهای مردم را بشنوند، حتی اگرهم بشنوند، نمیتوانند پاسخگو باشند، و در روز قیامت این اعمال شرک آمیز را طرد خواهند کرد (۱۳:۱۴، ۳۵:۱۴):

[۱۳:۱۴] لهُ دَعْوَةُ الحَقِّ وَالذِينَ يَدْعُونَ منْ دُونِهِ لا يَسْتَجِيبُونَ لهُم بِشَىْءٍ إلا كَبَسِطِ كَفَّيْهِ إلى الماءِ لِيَبْلغَ فَاهُ وَما هُوَ بِبَلِغِهِ وَما دُعَؤُا الكَفِرينَ إلا فِى ضَلَل
[۱۳:۱۴] هرگونه دعا و درخواست جز به درگاه او جایز نیست، در حالی که معبودانی که در کنار او قرار میدهند و از آنها درخواست میکنند، هرگز نمیتوانند پاسخ دهند. بنابراین، آنها مانند کسانی هستند که دستان خود را به سوی آب میگشایند، ولی چیزی به دهانشان نمیرسد. دعا و درخواست کافران بیهوده است.

[۳۵:۱۴] إِنْ تَدْعُوهُمْ لَا يَسْمَعُوا دُعَاءَكُمْ وَلَوْ سَمِعُوا مَا اسْتَجَابُوا لَكُمْ وَيَوْمَ الْقِيَمَةِ يَكْفُرُونَ بِشِرْكِكُمْ وَلَا يُنَبِّئُكَ مِثْلُ خَبِيرٍ
[۳۵:۱۴] اگر آنها را بخوانید، نمیتوانند ندای شما را بشنوند. حتی اگر هم بشنوند، نمیتوانند به شما پاسخ دهند. در روز رستاخیز، آنها شرک شما را طرد خواهند کرد. هیچ کس نمیتواند مانند آن آگاه ترین تو را آگاه سازد.

منسوب نمودن قدرتهای خارق العاده به پیامبران و یا امامان یکی از دامهای اصلی شیطان است که مردم در آن میافتند. پیامبران، رسولان، و یا امامان مرده نمیتوانند بیماری های مردم را شفا دهند. وقتی ابراهیم زنده بود برای شفای بیماری خویش از خدا طلب حاجت مینمود (۲۶:۸۰):

[۲۶:۸۰] وَإِذَا مَرِضْتُ فَهُوَ يَشْفِينِ
[۲۶:۸۰] و هنگامیکه بیمار شوم، او مرا شفا میدهد.

ما میبینیم که مردم ایران ضریحی برای نصب بر روی قبر امام حسین میسازند. هزاران نفر برای دیدن ساخته خود میشتابند و فکر میکنند که امام حسین میتواند آنها را بخدا نزدیک کند، بیماری های آنها را شفا دهد، و یا مشکلات آنها را حل نماید. خدای متعال درقرآن میگوید که انبیاء، پیامبران، و ائمه مرده نمیتوانند دعاهای ما را بشنوند، بنابراین آنها نمیتوانند تا روز قیامت به ما پاسخ دهند (۴۶:۵، ۴۶:۶).

[۴۶:۵] وَمَنْ أَضَلُّ مِمَّنْ يَدْعُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ مَنْ لَا يَسْتَجِيبُ لَهُ إِلَى يَوْمِ الْقِيَمَةِ وَهُمْ عَنْ دُعَائِهِمْ غَفِلُونَ
[۴۶:۵] کیست گمراه تر از آنان که معبودانی را در کنار خدا میخوانند که آنها تا روز رستاخیز نتوانند پاسخشان دهند، و آنان از عبادات آنها به کلی بی خبرند؟

[۴۶:۶] وَإِذَا حُشِرَ النَّاسُ كَانُوا لَهُمْ أَعْدَاءً وَكَانُوا بِعِبَادَتِهِمْ كَفِرِينَ
[۴۶:۶] و هنگامیکه مردم (در روز قضاوت) احضار شوند، معبودانشان دشمنانشان خواهند شد و شرک آنها را علنا محکوم خواهند کرد.

در روز قیامت علی، حسین، و غیره دشمن آنانی خواهند شد که آنها را بغیر از خدا بت نمودند. اگر ما به پیامبران خدا اعتقاد داریم، باید الگوی آنها را دنبال کنیم. حتی یک آیه در قرآن وجود ندارد که طلب حاجت از غیرخدا، به وسیله پیامبران خدا را تأیید کند. وقتی یوسف از هم زندانی خود خواست که شفاعت او را در نزد شاه ببرد، او به غیر از خدا، به کس دیگری وابستگی نشان داد و به همین جهت چند سال بیشتر در زندان ماند (۱۲:۴۲).

[۱۲:۴۲] وَقَالَ لِلَّذِى ظَنَّ أَنَّهُ نَاجٍ مِنْهُمَا اذْكُرْنِى عِنْدَ رَبِّکَ فَأَنسَهُ الشَّيْطَنُ ذِكْرَ رَبِّهِ فَلَبِثَ فِى السِّجْنِ بِضْعَ سِنِين

[۱۲:۴۲] سپس او به کسی که قرار بود نجات پیدا کند، گفت: "مرا نزد اربابت به یاد آور." این چنین، شیطان باعث شد که او پروردگارش را فراموش کند و درنتیجه، چند سالی بیشتر در زندان بماند.

چرا ما باید از انبیاء، رسولان طلب حاجت کنیم وقتی خدای متعال از قلب ما، به ما نزدیکتر است و کاملا به شنیدن و کمک کردن به ما قادر است (۸:۲۴):

[۸:۲۴] يَأَيُّهَا الَّذِينَ ءامَنُوا اسْتَجِيبُوا لِلَّهِ وَلِلرَّسُولِ إِذَا دَعَاكُمْ لِمَا يُحْيِيكُمْ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَحُولُ بَيْنَ الْمَرْءِ وَقَلْبِهِ وَأَنَّهُ إِلَيْهِ تُحْشَرُونَ

[۸:۲۴] ای کسانی که ایمان آورده اید، دعوت خدا و رسول را پاسخ دهید، هنگامیکه شما را به سوی چیزی فرا میخواند که به شما زندگی میبخشد. این را بدانید که خدا از قلب شما به شما نزدیک تر است، و اینکه نزد او احضار خواهید شد.

مردم باید اعمال عبادی و دعاهایشان را فقط برای خدا معطوف کنند. فقط خدا، آن یکتایی است که دعاهای بندگانش را پاسخ میدهد (۲:۱۸۶، ۵۰:۱۶):

[۲:۱۸۶] وَإِذَا سَأَلَکَ عِبَادِى عَنِّى فَإِنِّى قَرِيبٌ أُجِيبُ دَعْوَةَ الدَّاعِ إِذَا دَعَانِ فَلْيَسْتَجِيبُوا لِى وَلْيُؤْمِنُوا بِى لَعَلَّهُمْ يَرْشُدُونَ

[۲:۱۸۶] و چون بندگان من درباره من از تو بپرسند، من همیشه نزدیکم. هرگاه مرا بخوانند من به دعای آنان پاسخ میدهم. مردم باید به من پاسخ دهند و به من ایمان آورند، تا ارشاد شوند.

[۵۰:۱۶] وَلَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَنَ وَنَعْلَمُ مَا تُوَسْوِسُ بِهِ نَفْسُهُ وَنَحْنُ أَقْرَبُ إِلَيْهِ مِنْ حَبْلِ الْوَرِيدِ

[۵۰:۱۶] ما انسان را آفریدیم، و ما میدانیم که با خود چه نجوا میکند. ما از رگ گردنش به او نزدیک تریم.

هیچیک از پیامبران و رسولان در خلقت آسمانها و زمین نقشی نداشتند و ندارند. در واقع آنانی که

از پیامبران و رسولان حاجت می طلبند، آنها را در کنار خدا بت قرار میدهند. این افراد در روز قیامت بسیار نا امید خواهند شد (۴۶:۴، ۴۶:۵).

[۴۶:۴] قُلْ أَرءَيْتُمْ مَا تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ أَرُونِى مَاذَا خَلَقُوا مِنْ الْأَرْضِ أَمْ لَهُمْ شِرْكٌ فِى السَّمَوَتِ ائْتُونِى بِكِتَبٍ مِنْ قَبْلِ هَذَا أَوْ أَثَرَةٍ مِنْ عِلْمٍ إِنْ كُنْتُمْ صَدِقِينَ
[۴۶:۴] بگو: "معبودانی را که در کنار خدا قرار داده اید، در نظر بگیرید. به من نشان دهید که در روی زمین چه چیزی خلق کردند. آیا سهمی از آسمان ها دارند؟ کتاب آسمانی دیگری پیش از این به من نشان دهید و یا هر دانش موثقی که شرک شما را حمایت کند، اگر راست میگویید."

[۴۶:۵] وَمَنْ أَضَلُّ مِمَّنْ يَدْعُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ مَنْ لَا يَسْتَجِيبُ لَهُ إِلَى يَوْمِ الْقِيَمَةِ وَهُمْ عَنْ دُعَائِهِمْ غَفِلُونَ
[۴۶:۵] کیست گمراه تر از آنان که معبودانی را در کنار خدا میخوانند که آنها تا روز رستاخیز نتوانند پاسخشان دهند، و آنان از عبادات آنها به کلی بی خبرند؟

دراینجا یک سوال عمیق برای رهبران و مردم ایران وجود دارد: آیا خدا برای شما کافی نیست (۳۹:۳۶، ۳۹:۳۷)؟

[۳۹:۳۶] أَلَيْسَ اللَّهُ بِكَافٍ عَبْدَهُ وَيُخَوِّفُونَكَ بِالَّذِينَ مِنْ دُونِهِ وَمَنْ يُضْلِلْ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ هَادٍ
[۳۹:۳۶] آیا خدا برای بنده اش کافی نیست؟ آنها تو را با معبودانی که در کنار او قرار میدهند، میترسانند. هر که را خدا به گمراهی فرستد، هیچ چیز نمیتواند او را هدایت کند.

[۳۹:۳۷] وَمَنْ يَهْدِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ مُضِلٍّ أَلَيْسَ اللَّهُ بِعَزِيزٍ ذِى انْتِقَامٍ
[۳۹:۳۷] و هر که را خدا هدایت کند، هیچ چیز نمیتواند او را گمراه کند. آیا خدا صاحب اقتدار و انتقام گیرنده نیست؟

ما میبینیم که محل هایی به نام امامزاده در ایران بشدت افزایش یافته اند. مردم به این محلها میروند برای اینکه مشکلاتشان حل شود. چه اتلاف وقتی، چه کار عبث و بیهوده ای! بسیاری از آنانی که بخدا ایمان دارند به جهنم میروند، برای اینکه دیگران را به عنوان بت، درکنار خدا قرار

میدهند(۳۹:۳۸، ۳۹:۳۹):

[۳۹:۳۸] وَلَئِنْ سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَ السَّمَوَتِ وَالْأَرْضَ لَيَقُولُنَّ اللَّهُ قُلْ أَفَرَءَيْتُمْ مَا تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ إِنْ أَرَادَنِيَ اللَّهُ بِضُرٍّ هَلْ هُنَّ كَشِفَتُ ضُرِّهِ أَوْ أَرَادَنِي بِرَحْمَةٍ هَلْ هُنَّ مُمْسِكَتُ رَحْمَتِهِ قُلْ حَسْبِيَ اللَّهُ عَلَيْهِ يَتَوَكَّلُ الْمُتَوَكِّلُونَ

[۳۹:۳۸] اگر از آنها سئوال کنی: "چه کسی آسمان ها و زمین را آفرید؟" آنها خواهند گفت: "خدا،" بگو: "پس چرا معبودانی در کنار خدا قرار میدهید؟ اگر خدا هر مصیبتی برای من بخواهد، آیا آنها میتوانند مرا از آن مصیبت رهایی دهند؟ و اگر او رحمتی برای من بخواهد، آیا آنها میتوانند از چنین رحمتی جلوگیری کنند؟" بگو: "خدا برای من کافی است." توکل کنندگان باید به او اعتماد کنند.

[۳۹:۳۹] قُلْ يَقَوْمِ اعْمَلُوا عَلَى مَكَانَتِكُمْ إِنِّي عَمِلٌ فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ

[۳۹:۳۹] بگو: "ای قوم من، شما تمام سعی خود را بکنید و من نیز نهایت سعی خود را خواهم کرد؛ شما مطمئنا خواهید فهمید.

اکثریت مردم ایران، واقعا شکوه و عظمت قادر متعال را درک و قدردانی نمیکنند. به همین علت در محل های عبادت، به جهالت، نام خدا را در کنار نام انسانهای بی قدرتی (لاقوه الا بالله) مانند محمد، علی، فاطمه، حسن، و حسین قرار میدهند (۳۹:۶۷).

[۳۹:۶۷] وَمَا قَدَرُوا اللَّهَ حَقَّ قَدْرِهِ وَالْأَرْضُ جَمِيعًا قَبْضَتُهُ يَوْمَ الْقِيَمَةِ وَالسَّموَتُ مَطْوِيَّتٌ بِيَمِينِهِ سُبْحَنَهُ وَتَعَلَى عَمَّا يُشْرِكُونَ

[۳۹:۶۷] آنها هرگز نمیتوانند عظمت خدا را درک کنند. در روز قیامت تمامی زمین در مشت اوست. درحقیقت، (تمام) جهان در دست راست او جای گرفته است. تجلیل او را؛ او بسیار بالاتر از آن است که به شرکایی نیاز داشته باشد.

ما از رهبران و مردم ایران میخواهیم که به اعمال بت پرستی خاتمه دهند. ما میخواهیم که آنان دین خود را خالص کرده و نمازها و اعمال عبادی خود را فقط به خدا اختصاص دهند.

۲. یک فرهنگ توحیدی را ترویج کنید

اعمال بت پرستی در تار و پود فرهنگ و زندگی اجتماعی ایرانیان تنیده شده است. اعمال غیر توحیدی، آنچنان در فرهنگ ایرانیان ریشه دوانده است که ترک آن، ایمان و عزم راسخ میخواهد. برای مثال، ورزشکاران ما "یاابوالفضل" میگویند بجای "یا الله". درصورتی که تمام قدرت ورزشکاران را خدا به آنان عنایت فرموده است. کلمات زیر بعضی از نوشته ها است که راننده ها روی اتومبیل یا کامیون هایشان مینویسند، که نشانه محبت عمیق آنان به بتهایشان است:

یا محمد
یا رسول الله
یا قمر بنی هاشم
یا ثامن الحجج
مدد یا مولا علی
یا فاطمه الزهرا
یا صاحب الزمان
یا ضامن آهو
یا امام الغریب
یا کریم اهل البیت
یا ابوالفضل

ما در نمازهای روزانه خود میگوییم (۱:۵):

[۱:۵] ایَّاکَ نَعْبُدُ وَإِيَّاکَ نَسْتَعِينُ
[۱:۵] تنها تو را می پرستیم؛ تنها از تو یاری می خواهیم.

آیه فوق به روشنی بما میگوید که تنها خدا در همه جا حاضر و ناظر است و میتواند بما کمک کند. حتی پیامبر اسلام در زمان حیاتش هیچ قدرتی بر ایجاد نفع و ضرر به خودش نداشت (۷:۱۸۸) چه رسد به اینکه بتواند حاجات مردم را بعد از مرگ برآورده کند. بنابراین ما باید همیشه "یا الله" بگوییم نه "یا ابوالفضل" ویا "یاعلی" و غیره. خواندن (صدا زدن) یک نوع پرستش است زیرا وقتی

میگوییم "یا علی مدد" یعنی تصور میکنیم که مانند خدا، علی درهمه جا حاضر و ناظر است و صدای ما را شنیده و میتواند به ما کمک کند (۴۰:۶۰). در روز دهها هزار نفر در سراسر کشور، علی را به مدد میخوانند؛ آیا علی میتواند صدای همه این افراد را بشنود و نیازهای آنان را درک کرده و برآورده کند؟ اگر در جواب این سوال گفته شود بله! ؛ یعنی او شریک خدا قرار داده شده است.

[۷:۱۸۸] قُلْ لَا أَمْلِكُ لِنَفْسِي نَفْعًا وَلَا ضَرًّا إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ وَلَوْ كُنتُ أَعْلَمُ الْغَيْبَ لَاسْتَكْثَرْتُ مِنْ الْخَيْرِ وَمَا مَسَّنِي السُّوءُ إِنْ أَنَا إِلَّا نَذِيرٌ وَبَشِيرٌ لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ
[۷:۱۸۸] بگو: "من هیچ قدرتی بر نفع و ضرر خود ندارم. فقط آنچه خدا بخواهد، برای من پیش می آید. اگر از آینده خبر داشتم، به ثروت خود می افزودم و هیچ آسیبی به من نمی رسید. من هشداردهنده ای بیش نیستم و حامل خبرهای خوب برای آنان که ایمان دارند."

[۴۰:۶۰] وَقَالَ رَبُّكُمْ ادْعُونِي أَسْتَجِبْ لَكُمْ إِنَّ الَّذِينَ يَسْتَكْبِرُونَ عَنْ عِبَادَتِي سَيَدْخُلُونَ جَهَنَّمَ دَاخِرِينَ
[۴۰:۶۰] پروردگارتان میگوید: "از من درخواست کنید و من به شما پاسخ خواهم داد. مطمئنا، کسانی که برای پرستش من بسیار متکبر هستند، به اجبار وارد جهنم خواهند شد."

هیچیک از انبیاء خدا مانند موسی، عیسی، محمد، و سایر بندگان خدا مانند علی، حسن، حسین و غیره... در خلقت آسمانها و زمین مشارکت نکردند. بنابراین آنها هیچ کنترلی بر رویدادهایی که در زمین اتفاق میافتد، ندارند. ازطرف دیگر، خدای متعال، آن یکتایی که همه چیز را کنترل میکند، تنها کسی است که بر رویدادها تاثیر میگذارد و میتواند در موقع سختی به ما کمک کند (۶۳-۲۷:۵۹).

[۲۷:۵۹] قُلْ الْحَمْدُ لِلَّهِ وَسَلَمٌ عَلَى عِبَادِهِ الَّذِينَ اصْطَفَى ءاللَّهُ خَيْرٌ أَمَّا يُشْرِكُونَ
[۲۷:۵۹] بگو: "ستایش خدا را و صلح بر بندگان برگزیده او. آیا خدا بهتر است یا آنچه بعضی از مردم شریک قرار میدهند؟"

[۲۷:۶۰] أَمَّنْ خَلَقَ السَّمَوَتِ وَالْأَرْضَ وَأَنزَلَ لَكُمْ مِنْ السَّمَاءِ مَاءً فَأَنْبَتْنَا بِهِ حَدَائِقَ ذَاتَ بَهْجَةٍ مَا كَانَ لَكُمْ أَنْ تُنْبِتُوا شَجَرَهَا أَءِلَهٌ مَعَ اللَّهِ بَلْ هُمْ قَوْمٌ يَعْدِلُونَ
[۲۷:۶۰] کیست آن که آسمان ها و زمین را آفرید؟ کیست آن که از آسمان آب برایتان میفرستد، که ما با آن باغهایی سرشار از زیبایی به وجود میآوریم- شما هرگز نمیتوانید

درختان آن را بسازید؟ آیا خدای دیگری با خدا هست؟ واقعا که آنها مردمی هستند که منحرف شده اند.

[۲۷:۶۱] أَمَّنْ جَعَلَ الْأَرْضَ قَرَارًا وَجَعَلَ خِلَلَهَا أَنْهَرًا وَجَعَلَ لَهَا رَوَسِيَ وَجَعَلَ بَيْنَ الْبَحْرَيْنِ حَاجِزًا أءِلَهٌ مَعَ اللَّهِ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ
[۲۷:۶۱] کیست آن که زمین را قابل سکونت قرار داد و موجب شد که رودها در آن جاری شوند، کوه ها را در آن جای داد و میان دو آب حایلی آفرید؟ آیا خدای دیگری با خدا هست؟ درواقع، اکثرشان نمیدانند.

[۲۷:۶۲] أَمَّنْ يُجِيبُ الْمُضطَرَّ إِذَا دَعَاهُ وَيَكْشِفُ السُّوءَ وَيَجْعَلُكُمْ خُلَفَاءَ الْأَرْضِ أءِلَهٌ مَعَ اللَّهِ قَلِيلًا مَا تَذَكَّرُونَ
[۲۷:۶۲] کیست آن که وقتی درماندگان او را بخوانند، آنان را رهایی میبخشد و بدبختی را برطرف میسازد و شما را وارث زمین قرار میدهد؟ آیا خدای دیگری با خدا هست؟ شما به ندرت توجه میکنید.

[۲۷:۶۳] أَمَّنْ يَهْدِيكُمْ فِي ظُلُمَتِ الْبَرِّ وَالْبَحْرِ وَمَنْ يُرْسِلُ الرِّيَحَ بُشْرًا بَيْنَ يَدَيْ رَحْمَتِهِ أءِلَهٌ مَعَ اللَّهِ تَعَلَى اللَّهُ عَمَّا يُشْرِكُونَ
[۲۷:۶۳] کیست آن که شما را در تاریکی های خشکی و دریا هدایت میکند؟ کیست آن که بادها را به بشارت میفرستد، تا نشانی باشد از رحمت او؟ آیا خدای دیگری با خدا هست؟ بلندمرتبه ترین خداست، فراتر از آنکه شریکی داشته باشد.

ذکرنامهای انبیاء و رسولان بجای نام مبارک خدا، قلب ما را با عشق آنان لبریز میکند. این باعث میشود که در قلب ما، جای کمی و یا هیچ جائی برای عشق به خدا باقی نماند. خدا به هیچ انسانی دو قلب نداده است. بنابراین، از خود گذشتگی برای خدا باید غیر قابل تقسیم باشد (۳۳:۴):

[۳۳:۴] مَا جَعَلَ اللَّهُ لِرَجُلٍ مِنْ قَلْبَيْنِ فِي جَوْفِهِ ...
[۳۳:۴] خدا در سینه هیچ مردی دو قلب قرار نداد...

یقینا فکرکردن در مورد مادیات این جهان مانند پول، قدرت و غیره، قلب ما را با عشق به آنها پر

میکند. فکرکردن و ذکر "علی" بجای خدا، همانطوری که شعر زیر بیان میکند، قلب ما را با عشق "علی"، بجای عشق خدا پر میکند:

دلا باید که هردم یا علی گفت
نه هر دم بل دمادم یا علی گفت

شعر فوق و بسیاری دیگر از این موارد که بوسیله رسانه های ایرانی ترویج میشوند، برخلاف آیه های قرآن هستند، که به ما دستور میدهند که فقط خدا را به کرات در شبانه روز بیاد آوریم:

[۳۳:۴۱] يَأَيُّهَا الَّذِينَ ءامَنُوا اذْكُرُوا اللَّهَ ذِكْرًا كَثِيراً
[۳۳:۴۱] ای کسانی که ایمان آورده اید، خدا را فراوان یاد کنید.

[۳۳:۴۲] وَسَبِّحُوهُ بُكْرَةً وَأَصِيلًا
[۳۳:۴۲] روز و شب او را تجلیل نمایید.

قرآن به ما دستور میدهد که خدا را فراوان تسبیح گوییم همانطوری که هرچه در آسمانها و زمین است، خدا را تجلیل میکنند. کسی که شبانه روز و پیوسته در مورد امام علی فکر میکند و او را ذکر میکند، به نوعی او را تسبیح و تجلیل میکند. اعتقاد توحیدی بر این قرار داده شده است که شبانه روز، باید فقط خدای یگانه تسبیح و تجلیل شود.

[۶۲:۱] يُسَبِّحُ لِلَّهِ مَا فِى السَّمَوَتِ وَمَا فِى الْأَرْضِ الْمَلِكِ الْقُدُّوسِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ
[۶۲:۱] آنچه در آسمان ها و آنچه در زمین است، خدا را تجلیل میکند؛ آن پادشاه، مقدس ترین، صاحب اقتدار، حکیم ترین.

[۱۷:۴۴] تُسَبِّحُ لَهُ السَّمَوَتُ السَّبْعُ وَالْأَرْضُ وَمَنْ فِيهِنَّ وَإِنْ مِنْ شَىْءٍ إِلَّا يُسَبِّحُ بِحَمْدِهِ وَلَكِنْ لَا تَفْقَهُونَ تَسْبِيحَهُمْ إِنَّهُ كَانَ حَلِيمًا غَفُوراً
[۱۷:۴۴] هفت جهان، زمین و هر که در آنهاست، او را تجلیل میکنند. چیزی نیست که شکوه و جلال او را ستایش نکند، ولی تسبیح آنها از درک شما خارج است. اوست باگذشت، آمرزنده.

[۲۰:۳۳] كَيْ نُسَبِّحَكَ كَثِيراً
[۲۰:۳۳] باشد که مدام تو را تجلیل کنیم.

ولی مداحانی که به بت پرستی گرفتار شده اند، به تسبیح علی برخلاف خواست خود او معتقدند و عمل میکنند، همانطوری که شعر زیر بیان میکند:

تسبیح انبیاء معظم علی علی ست
نقش لب پیمبر خاتم علی علی ست

بت پرستان از دو مرگ رنج خواهند برد و به گناهان خود در روز قیامت اعتراف خواهند کرد. علت اصلی دو مرگ آنان این است که وقتی فقط خدا تبلیغ و ذکر میشود آنان ایمان نمی آوردند ولی وقتی دیگران در کنار خدا خوانده شوند، آنان ایمان می آورند (۱۲-۴۰:۱۱).

[۴۰:۱۱] قَالُوا رَبَّنَا أَمَتَّنَا اثْنَتَيْنِ وَأَحْيَيْتَنَا اثْنَتَيْنِ فَاعْتَرَفْنَا بِذُنُوبِنَا فَهَلْ إِلَى خُرُوجٍ مِنْ سَبِيلٍ
[۴۰:۱۱] آنها خواهند گفت: "پروردگار ما، تو دو بار ما را در مرگ نهادی و دو بار ما را زندگی بخشیدی؛ اکنون به گناهان خود اعتراف کرده ایم. آیا راه خروجی هست؟"

[۴۰:۱۲] ذَلِكُمْ بِأَنَّهُ إِذَا دُعِيَ اللَّهُ وَحْدَهُ كَفَرْتُمْ وَإِنْ يُشْرَكْ بِهِ تُؤْمِنُوا فَالْحُكْمُ لِلَّهِ الْعَلِيِّ الْكَبِيرِ
[۴۰:۱۲] این به دلیل آن است که هرگاه دعوت شدید که فقط خدا را بخوانید، ایمان نیاوردید، ولی هنگامیکه دیگران در کنار او ذکر شدند، ایمان آوردید. بنابراین حکم خدا صادر شده است؛ او بلندمرتبه ترین است، بزرگ.

ای مردم آیا تا کنون برای خدا اشک محبت ریخته اید؟ اشکی که نشان دهنده عشق شما به خدای متعال باشد؟ اگر جواب شما منفی است، آیا تا کنون اشک محبت برای غیر خدا ریخته اید؟ اگر جواب شما مثبت باشد، پس بدانید که ایمان در قلبهای شما رسوخ نکرده است. زیرا آنانی که ایمان دارند، نهایت محبتشان را فقط به خدای متعال معطوف میدارند.

[۲:۱۶۵] وَمِنْ النَّاسِ مَنْ يَتَّخِذُ مِنْ دُونِ اللَّهِ أَندَادًا يُحِبُّونَهُمْ كَحُبِّ اللَّهِ وَالَّذِينَ ءامَنُوا أَشَدُّ حُبًّا

لِلَّهِ وَلَوْ يَرَى الَّذِينَ ظَلَمُوا إِذْ يَرَوْنَ الْعَذَابَ أَنَّ الْقُوَّةَ لِلَّهِ جَمِيعًا وَأَنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعَذَابِ
[۲:۱۶۵] با این حال، برخی از مردم معبودانی را همتای خدا قرار میدهند و به آنها چنان عشق میورزند که گویی خدا هستند. کسانی که ایمان دارند بیش از هر کس، به خدا عشق میورزند. اگر فقط ستمکاران میتوانستند خود را هنگام روبرو شدن با عذاب ببینند، آنگاه متوجه میشدند که تمام قدرتها فقط متعلق به خداست و عذاب خدا هیبت انگیز است.

تجربه نشان داده است که کسانی که به پیشوایان خویش، بیش از خدا عشق میورزند، حتی از آنان هم تبعیت نمیکنند. آنانی که بغیر از قرآن به کتابهای دیگر، برای توجیه توسل خویش به امامان روی می آورند، حتی به متون نوشته شده در کتابهای خود نیز ایمان ندارند. به طور مثال به یکی از راز و نیازهای امام سجاد در صحیفه سجادیه توجه کنید، تا که متوجه شوید، امامان به شدت مخالف خواندن و وسیله قراردادن غیر خدا بوده اند.

سَدَّ خَلَّتِهِ مِنْ عِنْدِکَ، وَرامَ صَرْفَ الْفَقْرِ عَنْ نَفْسِهِ بِکَ، فَقَدْ
هر کس رفع نیاز خود را از جانب تو بخواهد، و برگرداندن فقر را از خویشتن به وسیله تو طلب کند،
حقّاً طَلَبَ حاجَتَهُ فی مَظانِّها، وَ اَتی طَلِبَتَهُ مِنْ وَجْهِها. وَ مَنْ تَوَجَّهَ
که حاجتش را در جایگاه اصلی خود خواسته، و به دنبال مطلبش از راه صحیح برآمده، و هر که
بِحاجَتِهِ اِلی اَحَدٍ مِنْ خَلْقِکَ، اَوْ جَعَلَهُ سَبَبَ نُجْحِها
در نیاز خود به یکی از آفریدگان تو رو کند، یا او را بجای تو وسیله برآمدن حاجت
دُونَکَ، فَقَدْ تَعَرَّضَ لِلْحِرْمانِ، وَاسْتَحَقَّ مِنْ عِنْدِکَ فَوْتَ
قرار دهد، بی‌شک خود را در معرض نومیدی آورده، و از جانب تو سزاوار محرومیت

ما از رهبران و مردم ایران میخواهیم که به تجلیل و تسبیح و بزرگ جلوه دادن انسانها خاتمه دهید. به شرکی که بدان عمل میکنید خاتمه دهید. ما از شما میخواهیم که به سوی خدای متعال برگردید، برای خیر و صلاح خودتان، باید این کار را انجام دهید. به سوی خدا برگردید، آن یکتایی که شما را آفرید و به سوی او باز خواهید گشت. اگر به این توصیه عمل نکنید، با عذاب الهی در این دنیا و در آخرت مواجه خواهید شد. توصیه صادقانه ما را جدی بگیرید.

۳. تنها از خدا طلب استغفار کنید، اگر مومن هستید

تنها خداست که راز و نیازهای مردم را درک می کند و گناهان آنان را می بخشد (۳:۱۳۵). یک مومن واقعی برای بخشایش گناهانش و طلب حاجاتش، فقط بدرگاه حق تعالی متوسل می شود و نه هیچکسی بغیر از او.

[۳:۱۳۵] وَالَّذِينَ إِذَا فَعَلُوا فَحِشَةً أَوْ ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ ذَكَرُوا اللَّهَ فَاسْتَغْفَرُوا لِذُنُوبِهِمْ وَمَنْ يَغْفِرُ الذُّنُوبَ إِلَّا اللَّهُ وَلَمْ يُصِرُّوا عَلَى مَا فَعَلُوا وَهُمْ يَعْلَمُونَ
[۳:۱۳۵] اگر آنها مرتکب گناه شوند یا به نفس خود ستم کنند، خدا را به یاد می آورند و برای گناهانشان طلب آمرزش می کنند- و چه کسی جز خدا گناهان را می بخشد- و آنها دانسته، در گناه اصرار نمی ورزند.

آنانی که می گویند که خدا گفته است که می توان به پیامبران رجوع کرد و از آنان خواست که برایمان از خدا استغفار کنند به دو آیه قرآن استناد می کنند (۴:۶۴، ۱۲:۹۷). در هر دو مورد آنانی که پیش نبی خدا، از خدا طلب استغفار می کردند به او خیانت کرده بودند و منافق بودند. مورد اول در سوره نساء آیه ۶۴ است که با خواندن آیه ۶۱ همین سوره مشخص می گردد که روی سخن با منافقین است:

[۴:۶۱] وَإِذا قيلَ لَهُم تَعالَوا إِلى ما أَنزَلَ اللَّهُ وَإِلَى الرَّسولِ رَأَيتَ المُنفِقينَ يَصُدّونَ عَنكَ صُدودًا
[۴:۶۱] هنگامی که به آنها گفته می شود: "به آنچه خدا نازل کرده است، روی آورید و به رسول بگروید،" منافقان را می بینی که به شدت از تو دوری می کنند.

[۴:۶۴] وَما أَرسَلنا مِن رَسولٍ إِلّا لِيُطاعَ بِإِذنِ اللَّهِ وَلَو أَنَّهُم إِذ ظَلَموا أَنفُسَهُم جاءوكَ فَاستَغفَرُوا اللَّهَ وَاستَغفَرَ لَهُمُ الرَّسولُ لَوَجَدُوا اللَّهَ تَوّابًا رَحيمًا
[۴:۶۴] ما هیچ رسولی را نفرستادیم، جز آنکه مطابق با خواست خدا از او اطاعت شود. اگر آنها هنگامی که به نفس خویش ستم کردند، نزد تو آمده بودند و از خدا طلب بخشش می کردند و رسول برای آمرزش آنها دعا می کرد، خدا را آمرزنده و مهربان‌ترین می یافتند.

در آیه ۴:۶۴ صریحا گفته شده است که اگر آنها نزد نبی از خدا استغفار می کردند، نه اینکه از نبی بخواهند که نبی برایشان از خدا استغفار کند. زیرا در خواندن خدا، واسطه قراردادن هر کسی بین خدا و انسان، در آیات متعدد قرآن محکوم شده است (۱۰:۱۸، ۴۴-۳۹:۴۳). استغفار نبی در آیه ۴:۶۴ به میل خودش می باشد نه به تقاضای منافقین. به منافقین توصیه شده است که مستقیما از خدا در حضور پیامبر استغفار کنند. اما چرا در حضور پیامبر؟ برای اینکه منافقین به نبی خدا خیانت کرده بودند و خدا می خواست که منافقین به این طریق، از نبی خدا دلجویی کنند و به خاطر خیانت صورت گرفته، از پیامبر عذرخواهی کنند.

مورد دوم فرزندان یعقوب می باشند که به پدرخود خیانت کردند و از منافقین محسوب می شدند، زیرا می خواستند یوسف را به قتل برسانند:

[۱۲:۹] اقتُلوا يوسُفَ أَوِ اطرَحوهُ أَرضًا يَخلُ لَكُم وَجهُ أَبيكُم وَتَكونوا مِن بَعدِهِ قَومًا صٰلِحينَ
[۱۲:۹] بیایید یوسف را بکشیم، یا او را دور کنیم، شاید قدری توجه پدرتان را جلب کنید. پس از آن می توانید مردمی صالح و درستکار شوید.

[۱۲:۹۷] قالوا يٰأَبانَا استَغفِر لَنا ذُنوبَنا إِنّا كُنّا خٰطِئينَ
[۱۲:۹۷] گفتند: "ای پدر ما، برای آمرزش ما دعا کن؛ ما واقعاً خطاکار بودیم".

[۱۲:۹۸] قَالَ سَوْفَ أَسْتَغْفِرُ لَكُمْ رَبِّى إِنَّهُ هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ
[۱۲:۹۸] او گفت: "من از پروردگارم درخواست خواهم کرد تا شما را ببخشد؛ اوست عفوکننده، مهربان ترین."

در آیه ۱۲:۹۷ فرزندان یعقوب می خواهند او را واسطهء بین خود و خدا قرار دهند و از یعقوب می خواهند که از خدا برایشان استغفار کند. یعقوب می داند که واسطه قراردادن هر فرد بین خدا و انسان صحیح نیست. بنابراین در آیه ۱۲:۹۸ می گوید که من از پروردگارم درخواست خواهم کرد تا شما را ببخشد. چرا یعقوب زمان آینده را برای طلب بخشش از خدا بکار می برد، در صورتی که می توانست همان لحظه از خدا برای فرزندانش طلب عفو کند؟ نکته اینجاست که اگر یعقوب همان لحظه از خدا برای فرزندانش طلب بخشش می نمود، خودش را واسطه بین فرزندانش و خدا قرار می داد؛ و این عمل در قرآن محکوم است. ولی اگر بعدا خودش برای عفو فرزندانش دعا می نمود، هیچ اشکالی نداشت.

ای مردم بیایید ببینیم که خدا، پیامبرانش، و قرآن چگونه می خواهند که ما دعا کرده و طلب استغفار نماییم. در تمام آیاتی که در اینجا آورده شده است خدا، پیامبرانش، و قرآن از ما می خواهند که مستقیما از درگاه خدای متعال طلب استغفار کنیم.

فرمان مهم خدا :
در آیات متعددی در قرآن خدا به ما امر می کند که بدون هیچ واسطه ای، مستقیما از او طلب بخشش کنیم:

[۲:۱۹۹] ثُمَّ أَفيضوا مِن حَيثُ أَفاضَ النّاسُ وَاستَغفِرُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ غَفورٌ رَحيمٌ
[۲:۱۹۹] همگی شما با بقیه مردمی که به صف می روند، به صف بروید و از خدا طلب بخشش کنید. خداست عفوکننده، مهربان ترین.

[۳:۱۳۵] وَالَّذينَ إِذا فَعَلوا فاحِشَةً أَو ظَلَموا أَنفُسَهُم ذَكَرُوا اللَّهَ فَاستَغفَروا لِذُنوبِهِم وَمَن يَغفِرُ الذُّنوبَ إِلَّا اللَّهُ وَلَم يُصِرّوا عَلىٰ ما فَعَلوا وَهُم يَعلَمونَ
[۳:۱۳۵] اگر آنها مرتکب گناه شوند یا به نفس خود ستم کنند، خدا را به یاد می آورند و برای گناهانشان طلب آمرزش می کنند- و چه کسی جز خدا گناهان را می بخشد- و آنها دانسته، در گناه اصرار نمی ورزند.

[۴:۱۰۶] وَاستَغفِرِ اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ كانَ غَفورًا رَحيمًا
[۴:۱۰۶] از خدا طلب بخشش کن. خداست عفوکننده، مهربان ترین.

[۴:۱۱۰] وَمَن يَعمَل سوءًا أَو يَظلِم نَفسَهُ ثُمَّ يَستَغفِرِ اللَّهَ يَجِدِ اللَّهَ غَفورًا رَحيمًا
[۴:۱۱۰] هر که کار پلیدی انجام دهد، یا به نفس خویش ستم کند، سپس از خدا طلب بخشش نماید، خدا را عفوکننده و مهربان ترین خواهد یافت.

[۵:۷۴] أَفَلا يَتوبونَ إِلَى اللَّهِ وَيَستَغفِرونَهُ وَاللَّهُ غَفورٌ رَحيمٌ
[۵:۷۴] آیا به درگاه خدا توبه نمی کنند و از او طلب بخشش نمی خواهند؟ خداست آمرزنده، مهربان ترین.

[۱۱۰:۳] فَسَبِّح بِحَمدِ رَبِّکَ وَاستَغفِرهُ إِنَّهُ کانَ تَوّابًا
[۱۱۰:۳]پروردگارت را تجلیل کن و به مدح او بپرداز و از او طلب بخشش نما. او آمرزنده است.

پیامبران خدا: هود
در آیه زیر هود که یکی از پیامبران خدا بود به مردم نصیحت می کرد که مستقیما از خدا طلب استغفار کنند:
[۱۱:۵۲] وَيقوم اسْتَغْفِروا ربَّكُمْ ثُمَّ تُوبُوا إليْهِ يُرسِلِ السَّمَاء عَلَيْكُمْ مِدْرارا وَيَزِدْكُمْ قُوَّةً إلى قُوَّتِكُمْ وَلا تَتَوَلوْا مُجْرمِين
[۱۱:۵۲] ای قوم من، از پروردگارتان طلب بخشش نمایید، سپس به درگاه او توبه کنید. پس او برای شما از آسمان روزی می باراند و بر قدرت شما می افزاید. به ستمکاری بازنگردید."

پیامبران خدا: صالح
صالح نیز از پیامبران خدا بود و او از مردم می خواست که مستقیما از خدا طلب عفو و بخشش کنند بدون هیچ واسطه ای:
[۱۱:۶۱] وَإلى ثَمُودَ أخَاهُمْ صَلحًا قَال يقوم اعْبُدُوا اللهَ مَا لكُمْ مِنْ إلهٍ غَيْرهُ هُوَ أنشَاكُمْ مِنْ الأرضِ وَاسْتَعْمَركُمْ فِيهَا فَاسْتَغْفِروهُ ثُمَّ تُوبُوا إليْهِ إنَّ ربِّى قَريبٌ مُجِيبٌ
[۱۱:۶۱] به نزد ثمود برادرشان صالح را فرستادیم. او گفت: "ای قوم من، خدا را پرستش کنید؛ خدای دیگری جز او ندارید. او شما را از زمین آغاز کرد، سپس شما را در آن مستقر کرد. از او طلب بخشش نمایید، سپس به درگاه او توبه کنید. پروردگار من همیشه نزدیک است، پاسخ دهنده."

[۲۷:۴۶] قالَ يقَومِ لِمَ تَستَعجِلونَ بِالسَّيِّئَةِ قَبلَ الحَسَنَةِ لَولا تَستَغفِرونَ اللَّهَ لَعَلَّكُم تُرحَمونَ
[۲۷:۴۶] او گفت: "ای قوم من، چرا به جای نیکوکاری به سوی کارهای پلید می شتابید؟ اگر فقط از خدا طلب بخشش کنید، ممکن است مورد رحمت قرار بگیرید."

پیامبران خدا: شعیب
در آیه زیر می بینیم که شعیب پیامبر از مردم می خواهد که مستقیما از خدا طلب بخشش کنند نه اینکه او را واسطه قراردهند:

[۱۱:۹۰] وَاستَغفِروا رَبَّکُم ثُمَّ توبوا إِلَيهِ إِنَّ رَبّى رَحيمٌ وَدودٌ
[۱۱:۹۰] "از پروردگارتان طلب بخشش نمایید. سپس به درگاه او توبه کنید. پروردگار من مهربان ترین است، مهربان."

پیامبران خدا: داود

ما باید از مثال های انبیا و پیامبران که مورد تایید خدای متعال است پیروی کنیم. در مثال زیر داود نبی مستقیما از خدا طلب بخشش می کند، نه اینکه پدر و یا جدش را بعنوان واسطه در دعای خود آورده باشد:

[۳۸:۲۴] قَالَ لَقَدْ ظَلَمَکَ بِسُؤَالِ نَعْجَتِکَ إِلَى نِعَاجِهِ وَإِنَّ كَثِيراً مِنْ الْخُلَطَاءِ لَيَبْغِى بَعْضُهُمْ عَلَى بَعْضٍ إِلَّا الَّذِينَ ءامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّلِحَتِ وَقَلِيلٌ مَا هُمْ وَظَنَّ دَاودُ أَنَّمَا فَتَنَّهُ فَاسْتَغْفَرَ رَبَّهُ وَخَرَّ رَاكِعًا وَأَنَابَ
[۳۸:۲۴] او گفت: "او نسبت به تو بی انصافی می کند که می خواهد گوسفند تو را با گوسفندانش مخلوط کند. اکثر مردمی که در اموال هم شریک می شوند، با یکدیگر منصفانه رفتار نمی کنند، به جز کسانی که ایمان دارند و پرهیزکارانه عمل می کنند و اینان عده بسیار کمی هستند. "پس از آن داوود به فکر فرو رفت که آیا درست قضاوت کرده است؟ او فکر کرد که ما او را امتحان می کردیم. سپس از پروردگارش طلب بخشش نمود، به رکوع رفت و توبه کرد

پیامبران خدا: محمد

ای مردم بیایید ببینیم که آخرین نبی خدا چگونه طلب عفو و بخشایش از خدا می نمود. مطابق قرآن در آیه ۴۱:۶ به محمد دستور داده شده است که به مومنان بگوید که مستقیما از خدا طلب عفو و بخشایش بکنند:

[۴۱:۶] قُلْ إِنَّمَا أَنَا بَشَرٌ مِثْلُكُمْ يُوحَى إِلَىَّ أَنَّمَا إِلَهُكُمْ إِلَهٌ وَحِدٌ فَاسْتَقِيمُوا إِلَيْهِ وَاسْتَغْفِرُوهُ وَوَيْلٌ لِلْمُشْرِكِينَ
[۴۱:۶] بگو: "من جز بشری مانند شما نیستم که به من وحی شده است که خدای شما خدای یکتاست. باید خود را به او اختصاص دهید و از او طلب بخشش نمایید. وای بر مشرکان.

آیات زیر افسانه توسل را در زمانی که محمد هنوز زنده بود ابطال می نمایند (۶۳:۶، ۹:۸۰).

[۶۳:۶] سَواءٌ عَلَيهِم أَستَغفَرتَ لَهُم أَم لَم تَستَغفِر لَهُم لَن يَغفِرَ اللَّهُ لَهُم إِنَّ اللَّهَ لا يَهدِى القَومَ الفسِقينَ

[۶۳:۶] چه برای آنها طلب بخشش کنی، چه طلب بخشش نکنی، برای آنها یکسان است؛ خدا آنها را نخواهد بخشید. زیرا خدا مردم ستمکار را هدایت نمی کند.

[۹:۸۰] استَغفِر لَهُم أَو لا تَستَغفِر لَهُم إِن تَستَغفِر لَهُم سَبعينَ مَرَّةً فَلَن يَغفِرَ اللَّهُ لَهُم ذٰلِكَ بِأَنَّهُم كَفَروا بِاللَّهِ وَرَسولِهِ وَاللَّهُ لا يَهدِى القَومَ الفٰسِقينَ

[۹:۸۰] خواه برای آنها طلب بخشش کنی، یا طلب بخشش نکنی- حتی اگر هفتاد مرتبه برایشان طلب بخشش کنی- خدا آنها را نخواهد بخشید. به دلیل آنکه آنها به خدا و رسولش ایمان نمی آورند. خدا مردم پلید را هدایت نمی کند.

قرآن: پیامبر ناطق خدا

در نهایت، آخرین پیامبر ناطق، قرآن مجید، مرجع غایی، که حق را از باطل جدا می کند، بما امر می کند که مستقیما از خدا طلب عفو و بخشایش نماییم. قرآن به مومنین نمی گوید که بروید پیش محمد و از او بخواهید که برای شما در نزد خدا استغفار کند (فقط به منافقینی که در زمان حیات پیامبر به او خیانت کرده بودند برای دلجویی از پیامبر پیشنهاد شد که نزد پیامبر مستقیما از خدا طلب بخشش کنند و این یک نوع عذرخواهی است از کسی که به او خیانت شده است، همانطور که فرزندان یعقوب به پدرشان خیانت کرده بودند و بنابراین برای عذرخواهی پیش پدر رفتند):

[۱۱:۲] أَلّا تَعبُدوا إِلَّا اللَّهَ إِنَّنى لَكُم مِنهُ نَذيرٌ وَبَشيرٌ

[۱۱:۲] اعلام می دارد: "غیر از خدا را نباید بپرستید. من به عنوان هشداردهنده و نیز مژده دهنده‌ای از جانب او می‌آیم.

[۱۱:۳] وَأَنِ استَغفِروا رَبَّكُم ثُمَّ توبوا إِلَيهِ يُمَتِّعكُم مَتٰعًا حَسَنًا إِلىٰ أَجَلٍ مُسَمًّى وَيُؤتِ كُلَّ ذى فَضلٍ فَضلَهُ وَإِن تَوَلَّوا فَإِنّى أَخافُ عَلَيكُم عَذابَ يَومٍ كَبيرٍ

[۱۱:۳] از پروردگارتان طلب بخشش نمایید، سپس به درگاه او توبه کنید. پس از آن، او

شما را از نعمات سخاوتمندانه خود، تا سرآمدی معین بهره مند می سازد و موهبت خود را بر کسانی که شایسته آن باشند، عطا می نماید. اگر روی بگردانید، پس برای شما از مجازات روزی هولناک بیمناکم."

البته همه مردم می توانند برای دیگران از درگاه خدا طلب استغفار کنند، همانطوری که خدا به پیامبرش امر می کند که برای گناهان خودش و گناهان مومنین استغفار کند (۴۷:۱۹).

[۴۷:۱۹] فَاعْلَمْ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاسْتَغْفِرْ لِذَنْبِكَ وَلِلْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مُتَقَلَّبَكُمْ وَمَثْوَاكُمْ

[۴۷:۱۹] بدان که: "خدای دیگری در کنار خدا نیست،" و برای گناهانت و گناهان تمام مردان و زنان باایمان طلب آمرزش کن. خدا از تصمیم ها و سرنوشت نهایی شما کاملاً آگاه است.

ولی یک مومن نباید برای استغفار و طلب حاجت، کسی را بین خود و خدا واسطه قرار دهد. یعنی اینکه یک فرد مومن نباید پیش رسول رفته از او بخواهد که رسول برایش از خدا استغفار کند یا رسول از خدا بخواهد که حاجات او را برآورده کند؛ چراکه در صورت برآورده شدن دعای واسطه، آن شخص بجای خدا، که رفع تمام نیازها بدست توانای اوست، به کسی که واسطه شده است، علاقه قلبی نشان خواهد داد. کم کم بجای خدا، واسطه ها در دعاها اهمیت پیدا خواهند کرد و آنها عملا تبدیل به بت هایی خواهند شد که هم اکنون در ایران ما شاهد آنها هستیم. واژه "التماس دعا" در زبان فارسی صحیح نیست. اولا هیچ کس نباید بجز خدا به احدی التماس کند. درثانی مگر خدا از رگ گردن بما نزدیک تر نیست. چرا مستقیما از خدا نخواهیم که حاجات ما را برآورده کند؟

ای مردم اگر امام رضا حالا زنده بود، چند میلیون نفر گرد خانه او تجمع می کردند که امام یا برایشان ازخدا استغفار بکند و یا واسطه آنها برای طلب حاجاتشان گردد. در صورتی که در زمان پیامبر اسلام هرگز اینگونه نبود و مومنین در کنار خانه پیامبر تجمع نمی کردند که او را واسطه دعاهای خود کنند. آیا فراموش کرده اید که خدا از رگ گردن بما نزدیک تراست؟ آیا خدا برای التیام دردهایمان و رفع حاجاتمان کافی نیست؟ آیا به آنچه که در نمازهای یومیه خود می گویید ایمان ندارید (۱:۵)؟

[۱:۵] إِيّاکَ نَعبُدُ وَإِيّاکَ نَستَعينُ
[۱:۵] تنها تو را می پرستیم؛ تنها از تو یاری می خواهیم.

ما به ملت و رهبران ایران هشدار می دهیم که در دام هولناک شیطان که بوسیله توسل و شفاعت زینت داده شده است، نیافتید.

۴. آگاه باشید که شفاعت افسانه ای بیش نیست

اعتقاد بر اینکه بغیر از خدا شفیعان دیگری وجود دارند که می توانند برای ما شفاعت کنند، تا که گناهان ما بخشیده شوند و یا اینکه خواسته های ما برآورده گردند، مانند این است که برای خدای متعال شریک قائل باشیم. زیرا مطابق آیات قرآن، هم دراین دنیا و هم در جهان آخرت، همه شفاعت ها فقط به خدا تعلق دارد (۱۰:۱۸، ۳۹:۴۴، ۲:۵۴) :

[۱۰:۱۸] وَيَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَضُرُّهُمْ وَلَا يَنْفَعُهُمْ وَيَقُولُونَ هَؤُلَاءِ شُفَعَؤُنَا عِنْدَ اللَّهِ قُلْ أَتُنَبِّئُونَ اللَّهَ بِمَا لَا يَعْلَمُ فِي السَّمَوَتِ وَلَا فِي الْأَرْضِ سُبْحَنَهُ وَتَعلَى عَمَّا يُشْرِكُونَ
[۱۰:۱۸] آنها در کنار خدا معبودانی را عبادت می کنند که قدرتی ندارند که به آنها نفع یا ضرری برسانند و می گویند: "اینان شفیعان ما نزد خدا هستند!" بگو: "آیا خدا را از چیزی باخبر می کنید که او در آسمان ها یا زمین نمی داند؟" تجلیل او را. او بلندمرتبه ترین است؛ بسیار بالاتر از آنکه به شریکی نیاز داشته باشد.

[۳۹:۴۴] قُلْ لِلَّهِ الشَّفَعَةُ جَمِيعًا لَهُ مُلْکُ السَّمَوَتِ وَالْأَرْضِ ثُمَّ إِلَيْهِ تُرْجَعُونَ
[۳۹:۴۴] بگو: "تمام شفاعت ها از آن خداست." همه فرمانروایی آسمان ها و زمین متعلق به اوست، سپس شما به سوی او مراجعت خواهید کرد.

[۲:۲۵۴] يَأَيُّهَا الَّذِينَ ءامَنُوا أنفِقُوا مِمَّا رَزَقْنَکُمْ مِنْ قَبْلِ أنْ يَأْتِيَ يَوْمٌ لَا بَيْعٌ فِيهِ وَلَا خُلَّةٌ وَلَا شَفَعَةٌ وَالْکَفِرُونَ هُمْ الظَّلِمُونَ

[۲:۲۵۴] ای کسانی که ایمان آورده اید، از آنچه به شما روزی داده ایم انفاق کنید، پیش از آنکه روزی فرا رسد که در آن نه معامله ای در کار است، نه ارفاقی به سبب خویشاوندی و نه هیچ گونه شفاعتی. کافران بی عدالتی می کنند.

آنانی که می گویند شافعانی درقیامت خواهند بود که برای آنها شفاعت خواهند کرد، به آیاتی از قرآن اشاره می کنند که در آنها نوعی از شفاعت جایز است. برخی از این آیات بدین قرار است:

[۲:۲۵۵] اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ لَا تَأْخُذُهُ سِنَةٌ وَلَا نَوْمٌ لَهُ مَا فِي السَّمَوَتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ مَنْ ذَا الَّذِي يَشْفَعُ عِنْدَهُ إِلَّا بِإِذْنِهِ يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَلَا يُحِيطُونَ بِشَيْءٍ مِنْ عِلْمِهِ إِلَّا بِمَا شَاءَ وَسِعَ كُرْسِيُّهُ السَّمَوَتِ وَالْأَرْضَ وَلَا يَـودُهُ حِفْظُهُمَا وَهُوَ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ

[۲:۲۵۵] خدا: خدایی جز او نیست، زنده، پاینده. هرگز لحظه ای بی خبری یا خواب او را فرا نمی گیرد. همه چیز در آسمان ها و زمین از آن اوست. کیست که بتواند نزد او به شفاعت برخیزد، بی آنکه با خواست او مطابقت داشته باشد؟ او گذشته و آینده آنان را می داند. هیچ کس به دانشی دست نمی یابد، مگر به خواست او. قلمرو او آسمان ها و زمین را در بر گرفته است و اداره آنها هرگز بر او دشوار نیست. اوست باری تعالی، بزرگ.

[۲۰:۱۰۹] يَوْمَئِذٍ لَا تَنفَعُ الشَّفَعَةُ إِلَّا مَنْ أَذِنَ لَهُ الرَّحْمَنُ وَرَضِيَ لَهُ قَوْلًا

[۲۰:۱۰۹] در آن روز، شفاعت سودی نخواهد داشت، مگر برای کسانی که بخشنده ترین به آنها اجازه داده باشد و گفتارشان با خواست او مطابقت کند.

[۲۱:۲۸] يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَلَا يَشْفَعُونَ إِلَّا لِمَنْ ارْتَضَى وَهُمْ مِنْ خَشْيَتِهِ مُشْفِقُونَ

[۲۱:۲۸] او آینده و گذشته آنها را می داند. آنها شفاعت نمی کنند، مگر برای کسانی که قبلا مورد قبول او واقع شده باشند و آنها نگران خودشان هستند.

[۱۰:۳] إِنَّ رَبَّكُمْ اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَى عَلَى الْعَرْشِ يُدَبِّرُ الْأَمْرَ مَا مِنْ شَفِيعٍ إِلَّا مِنْ بَعْدِ إِذْنِهِ ذَلِكُمْ اللَّهُ رَبُّكُمْ فَاعْبُدُوهُ أَفَلَا تَذَكَّرُون

[۱۰:۳] تنها پروردگار شما خداست؛ یکتایی که آسمان ها و زمین را در شش روز آفرید، سپس اقتدار را به دست گرفت. همه چیز تحت کنترل اوست. هیچ شفاعت کننده ای وجود

ندارد، مگر آنکه با خواست او مطابقت کند. چنین است خدا پروردگار شما. باید او را بپرستید. آیا توجه نمی کنید؟

[۱۹:۸۷] لَا يَمْلِكُونَ الشَّفَعَةَ إِلَّا مَنْ اتَّخَذَ عِنْدَ الرَّحْمَنِ عَهْدًا
[۱۹:۸۷] هیچ کس قدرت شفاعت نخواهد داشت، به جز کسانی که مطابق قوانین بخشنده ترین باشند.

[۴۳:۸۶] وَلَا يَمْلِكُ الَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ الشَّفَعَةَ إِلَّا مَنْ شَهِدَ بِالْحَقِّ وَهُمْ يَعْلَمُونَ
[۴۳:۸۶] هیچ یک از کسانی که در کنار او در حد پرستش قرار می دهند، هیچ قدرتی برای شفاعت کردن ندارند، مگر آنکه شفاعت آنها با حقیقت مطابقت کند و آنها کاملا می دانند.

[۵۳:۲۶] وَكَمْ مِنْ مَلَكٍ فِي السَّمَوَتِ لَا تُغْنِي شَفَعَتُهُمْ شَيْءًا إِلَّا مِنْ بَعْدِ أَنْ يَأْذَنَ اللَّهُ لِمَنْ يَشَاءُ وَيَرْضَى
[۵۳:۲۶] حتی فرشتگان نیز در آسمان اجازه شفاعت ندارند. تنها کسانی از جانب خدا مجاز هستند که بر طبق خواست او و موافقت او عمل کنند.

ازآیه های فوق اینگونه استنباط می شود که تنها شفاعتی مورد قبول است که (۱) مطابق خواست خدا باشد (۲) با قوانین الهی تطبیق کند (۳) مورد تایید خدا باشد (۴) شفاعت برحق و حقیقت متکی باشد. با این اوصاف، آنانی که مورد تایید خدای متعالند، مسلما به بهشت خواهند رفت و نیازی به شفاعت ندارند؛ بلکه آنانی که به جهنم می روند، نیاز به شفاعت دارند. اما شفاعت این افراد نمی تواند مطابق خواست و اذن خدا، قوانین الهی، متکی برحق و حقیقت، و مورد تایید الهی باشد. بنابراین شفاعت شفاعت کنندگان در مورد این افراد بی فایده خواهد بود.

از آنجائی که قرآن کتابی دقیق است، به وجود نوعی از شفاعت در روز قیامت اذعان کرده است. این نوع شفاعت مختص پیامبران و یا ائمه نخواهد بود، بلکه کسانی که به بهشت می روند از خدا خواهند خواست که مثلا مادرشان، پدرشان، برادر و یا خواهرشان را عفو کرده، به بهشت داخل کند. خدای متعال در آیات ذکرشده از قرآن می فرماید که این نوع شفاعت درصورتی سودمند خواهد بود که مطابق خواست خدا، قوانین او، و حق و حقیقت بوده و افراد مذکور مورد تایید الهی باشند. پس می بینیم که این نوع شفاعت هم بی فایده است. زیرا خدا یک فرد جهنمی را تایید نمی کند و فرد

بهشتی هم احتیاج به شفاعت ندارد.

اما از آنجائی که خدای متعال بندگانش را آزاد آفریده است، بندگان او می توانند برای نزدیکان و آشنایان خود، از خدا طلب بخشش کنند؛ اما باید بدانیم که این رابطه، یک طرفه و خود جوش است. به این طریق شما می توانید برای مادر خویش، دعای خیر و از خدای متعال طلب بخشش کنید، اما مادر شما نباید برای بخشش و استعانت پیش شما بیاید و شما را واسطه قرار دهد و از شما بخواهد که پیش خدا برای او طلب بخشش کنید؛ بلکه او باید فقط از خدای متعال، طلب بخشش کند و فقط از او کمک بخواهد و کسی را وسیله و واسطه در این بین قرار ندهد. متاسفانه شیطان رانده شده باعث شده است که اکثریت مردم این دو حالت را یکی بدانند. به همین خاطر خدای حکیم، عمل کسانی که به بهانه شفاعت، از دیگران استعانت می جویند را باطل می داند. وقتی از مشرکان زمان پیامبر محمد سوال می شد که چرا از بتها استعانت می جوئید؛ آنها در جواب می گفتند که: عمل ما اشکالی ندارد، بلکه ما فقط آنان را شفیع و واسطه قرار می دهیم!

[۱۰:۱۸] وَيَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَضُرُّهُمْ وَلَا يَنْفَعُهُمْ وَيَقُولُونَ هَؤُلَاءِ شُفَعَؤُنَا عِنْدَ اللَّهِ قُلْ أَتُنَبِّئُونَ اللَّهَ بِمَا لَا يَعْلَمُ فِي السَّمَوَتِ وَلَا فِي الْأَرْضِ سُبْحَنَهُ وَتَعَلَى عَمَّا يُشْرِكُونَ
[۱۰:۱۸] آنها در کنار خدا معبودانی را عبادت می کنند که قدرتی ندارند که به آها نفع یا ضرری برسانند و می گویند: "اینان شفیعان ما نزد خدا هستند!" بگو: "آیا خدا را از چیزی باخبر می کنید که او در آسمان ها یا زمین نمی داند؟" تجلیل او را. او بلندمرتبه ترین است؛ بسیار بالاتر از آنکه به شریکی نیاز داشته باشد.

شفاعت حربه ای در دست شیطان رانده شده است که مردم را به شرک و فساد سوق دهد. عده ای از مردم معتقدند که کلیه گناهان آنان از جمله تعدی به اموال مردم، دزدی، دروغ و ریاکاری، رشوه خواری، فساد و فحشاء و غیره بواسطه شفیعشان، محمد یا علی ابن ابی طالب و یا فاطمه زهرا و غیره در روز قیامت پاک خواهد گردید. بنابراین بجای روی آوردن به خدا و توبه و انابه به درگاه او و اصلاح اعمال خویش معتقدند که داشتن حب محمد و توسل به او برای رستگاریشان کافی است! اهل حدیث و روایت از پیامبر نقل می کنند که فرمود: "من شفاعت خودم را برای کسانی که گناهان کبیره کرده اند و توبه نکرده اند و از دنیا رفته اند، ذخیره کرده ام". این حدیث صریحا با آیات قرآن مغایر است. زیرا خدای متعال فرموده است که اگرکسی مرتکب گناه کبیره مانند شرک شود و بدون توبه از دنیا برود، خدا هرگز از گناه او چشم پوشی نخواهد کرد (۴:۴۸). وانگهی با وجود این حدیث،

آنانی که انواع گناهان کبیره را مرتکب می شوند و جامعه را مملو از فساد می کنند باید آسوده خاطر باشند که پیامبراسلام در جهان آخرت شفیعشان خواهد بود و آنان را از آتش دوزخ نجات خواهد داد. درصورتی که خدای متعال در قرآن می فرماید که هر کس به اندازه ذره ای نیکی و یا بدی کرده باشد، سزای آن را خواهد داد (۹۹:۷، ۹۹:۸). آیا می توان متصور شد که کسی که یک عمر ظلم، تعدی، ریا، دروغگویی کرده و مردم آزادی خواه را زندانی و شکنجه کرده و کارهای ناشایست انجام داده، بصرف داشتن حب علی و یا توسل به او در روز قیامت، تمام گناهانش پاک شده و به بهشت رود؟! آیا رستگاری وی مطابق عدل الهی است؟

[۴:۴۸] إِنَّ اللَّهَ لَا يَغْفِرُ أَنْ يُشْرَكَ بِهِ وَيَغْفِرُ مَا دُونَ ذَٰلِكَ لِمَنْ يَشَاءُ وَمَنْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَقَدْ افْتَرَى إِثْمًا عَظِيمًا

[۴:۴۸] خدا شرک را نمیبخشد، ولی گناهان کوچک تر را برای هر که بخواهد میبخشد. هر کس در کنار خدا معبودانی قرار دهد، مرتکب گناهی هولناک شده است.

[۹۹:۷] فَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ خَيْرًا يَرَه

[۹۹:۷] هر کس به اندازه ذره ای کار نیک انجام دهد، آن را خواهد دید.

[۹۹:۸] وَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ شَرًّا يَرَه

[۹۹:۸] و هر کس به اندازه ذره ای کار پلید انجام دهد، آن را خواهد دید.

حال بیایید به آیات قرآن که در آن شفاعت بکلی نفی شده است نظری بیندازیم:

[۲:۴۸] وَاتَّقُوا يَوْمًا لَا تَجْزِي نَفْسٌ عَنْ نَفْسٍ شَيْئًا وَلَا يُقْبَلُ مِنْهَا شَفَعَةٌ وَلَا يُؤْخَذُ مِنْهَا عَدْلٌ وَلَا هُمْ يُنصَرُونَ

[۲:۴۸] آگاه باشید از روزی که هیچ نفسی نمی تواند برای نفس دیگری مفید باشد، نه شفاعتی پذیرفته خواهد شد، نه غرامتی می توان پرداخت و نه می توان از کسی مدد گرفت.

[۲:۱۲۳] وَاتَّقُوا يَوْمًا لَا تَجْزِي نَفْسٌ عَنْ نَفْسٍ شَيْئًا وَلَا يُقْبَلُ مِنْهَا عَدْلٌ وَلَا تَنفَعُهَا شَفَعَةٌ وَلَا هُمْ يُنصَرُونَ

[۲:۱۲۳] آگاه باشید از آن روزی که نه نفسی به نفس دیگری کمک خواهد کرد، نه غرامتی پذیرفته خواهد شد و نه شفاعتی مؤثر خواهد بود و نه به کسی یاری خواهد شد.

[۶:۵۱] وَأَنذِرْ بِهِ الَّذِينَ يَخَافُونَ أَنْ يُحْشَرُوا إِلَى رَبِّهِمْ لَيْسَ لَهُمْ مِنْ دُونِهِ وَلِيٌّ وَلَا شَفِيعٌ لَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ

[۶:۵۱] و با این (قرآن) کسانی را که به محشورشدن نزد پروردگارشان حرمت می نهند، پند بده- آنها جز او نه مولا و سروری دارند و نه شفاعت کننده ای- باشد که رستگار شوند.

[۶:۷۰] وَذَرِ الَّذِينَ اتَّخَذُوا دِينَهُمْ لَعِبًا وَلَهْوًا وَغَرَّتْهُمْ الْحَيَوٰةُ الدُّنْيَا وَذَكِّرْ بِهِ أَنْ تُبْسَلَ نَفْسٌ بِمَا كَسَبَتْ لَيْسَ لَهَا مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلِيٌّ وَلَا شَفِيعٌ وَإِنْ تَعْدِلْ كُلَّ عَدْلٍ لَا يُؤْخَذْ مِنْهَا أُوْلَئِكَ الَّذِينَ أُبْسِلُوا بِمَا كَسَبُوا لَهُمْ شَرَابٌ مِنْ حَمِيمٍ وَعَذَابٌ أَلِيمٌ بِمَا كَانُوا يَكْفُرُونَ

[۶:۷۰] به کسانی که دین خود را بیهوده می گیرند و آن را مانند روابط اجتماعی تلقی می کنند و کاملا مجذوب زندگی این دنیا شده اند، اعتنا نکن. با این (قرآن) به آنها تذکر بده، تا مبادا نفسی در نتیجه بدی هایی که کسب کرده است، رنج ببرد. آن نفس جز خدا نه مولا و سروری دارد و نه شفاعت کننده ای. اگر می توانست هر گونه غرامتی هم بپردازد، پذیرفته نمی شد. آنها از نتیجه اعمال پلید خود رنج می برند؛ و به سبب کفرشان سزاوار نوشیدنی های دوزخی و مجازاتی دردناک شده اند.

[۶:۹۴] وَلَقَدْ جِئْتُمُونَا فُرَدَى كَمَا خَلَقْنَكُمْ أَوَّلَ مَرَّةٍ وَتَرَكْتُمْ مَا خَوَّلْنَكُمْ وَرَاءَ ظُهُورِكُمْ وَمَا نَرَى مَعَكُمْ شُفَعَاءَكُمْ الَّذِينَ زَعَمْتُمْ أَنَّهُمْ فِيكُمْ شُرَكَؤُا لَقَدْ تَقَطَّعَ بَيْنَكُمْ وَضَلَّ عَنكُمْ مَا كُنتُمْ تَزْعُمُونَ

[۶:۹۴] "شما تک و تنها نزد ما بازگشته اید، درست همان گونه که نخستین بار شما را آفریدیم، و آنچه را به شما ارزانی داشته بودیم پشت سر نهادید. شفیعانی را که شریک قرار دادید و ادعا می کردید که به شما کمک خواهند کرد، با شما نمی بینیم. تمام پیوندها میان شما قطع شده است؛ شریکانی که قرار دادید، شما را ترک کرده اند."

[۷:۵۳] هَلْ يَنظُرُونَ إِلَّا تَأْوِيلَهُ يَوْمَ يَأْتِي تَأْوِيلُهُ يَقُولُ الَّذِينَ نَسُوهُ مِنْ قَبْلُ قَدْ جَاءَتْ رُسُلُ رَبِّنَا بِالْحَقِّ فَهَلْ لَنَا مِنْ شُفَعَاءَ فَيَشْفَعُوا لَنَا أَوْ نُرَدُّ فَنَعْمَلَ غَيْرَ الَّذِى كُنَّا نَعْمَلُ قَدْ خَسِرُوا أَنفُسَهُمْ وَضَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَفْتَرُونَ

[۷:۵۳] آیا منتظرند که تمام (پیش بینی های) آن به وقوع بپیوندد؟ روزی که چنین وعده ای تحقق یابد، کسانی که در گذشته به آن اعتنا نکردند، خواهند گفت: "رسولان پروردگار ما حقیقت را آورده اند. اینک آیا شفیعانی هستند که برای ما شفاعت کنند؟ آیا ممکن است ما را بازگردانی، تا رفتار خود را تغییر دهیم و بهتر از آنچه کردیم، عمل کنیم؟" آنها نفس خود را از دست داده اند و بدعت هایشان باعث نابودی آنها شده است.

[۲۶:۱۰۰] فَمَا لَنَا مِنْ شَفِعِينَ
[۲۶:۱۰۰] اکنون نه شفاعت کننده ای داریم،

[۳۰:۱۳] وَلَمْ يَكُنْ لَهُمْ مِنْ شُرَكَائِهِمْ شُفَعَؤُا وَكَانُوا بِشُرَكَائِهِمْ كَفِرِينَ
[۳۰:۱۳] معبودان آنها هیچ قدرتی نخواهند داشت تا برای آنها شفاعت کنند؛ برعکس، آنها معبودان خود را طرد خواهند کرد.

[۳۲:۴] اللَّهُ الَّذِى خَلَقَ السَّمَوَتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا فِى سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَى عَلَى الْعَرْشِ مَا لَكُمْ مِنْ دُونِهِ مِن وَلِيٍّ وَلَا شَفِيعٍ أَفَلَا تَتَذَكَّرُونَ
[۳۲:۴] خداست که آسمان ها و زمین و آنچه را که میان آنهاست در شش روز آفرید، سپس اقتدار را به دست گرفت. شما غیر از او هیچ مولا و شفاعت کننده ای ندارید. آیا توجه نمی کنید؟

[۳۶:۲۳] ءأَتَّخِذُ مِنْ دُونِهِ ءالِهَةً إِنْ يُرِدْنِ الرَّحْمَنُ بِضُرٍّ لَا تُغْنِ عَنِّى شَفَعَتُهُمْ شَيْئا وَلَا يُنقِذُونِ
[۳۶:۲۳] "آیا در کنار او خدایانی قرار دهم؟ اگر آن بخشنده ترین برای من آسیبی بخواهد، شفاعت آنها کوچک ترین کمکی به من نخواهد کرد و آنها نمی توانند مرا نجات دهند.

[۳۹:۴۴] قُلْ لِلَّهِ الشَّفَعَةُ جَمِيعًا لَهُ مُلْكُ السَّمَوَتِ وَالْأَرْضِ ثُمَّ إِلَيْهِ تُرْجَعُونَ
[۳۹:۴۴] بگو: "تمام شفاعت ها از آن خداست." همه فرمانروایی آسمان ها و زمین متعلق به اوست، سپس شما به سوی او مراجعت خواهید کرد.

[۴۰:۱۸] وَأَنذِرْهُمْ يَوْمَ الْآزِفَةِ إِذْ الْقُلُوبُ لَدَى الْحَنَاجِرِ كَظِمِينَ مَا لِلظَّلِمِينَ مِنْ حَمِيمٍ وَلَا شَفِيعٍ يُطَاعُ

[۴۰:۱۸] به آنها درباره آن روز قطعی هشدار بده، هنگامی که قلب ها هراسان است و بسیاری پشیمان خواهند بود. ستمکاران نه دوستی خواهند داشت و نه شفاعت کننده ای که از او اطاعت شود.

[۷۴:۴۸] فَمَا تَنْفَعُهُمْ شَفَعَةُ الشَّفِعِينَ
[۷۴:۴۸] شفاعت شفاعت کنندگان هرگز به آنها کمک نخواهد کرد.

با وجود آیات صریح و متعدد فوق، آیا صحیح نیست که بگوییم که شفاعت شفاعت کنندگان هیچ سودی ندارد (۷۴:۴۸)؟ زیرا آنانی که به بهشت می روند نیازی به شفاعت ندارند و جهنمی ها هم هرگز مورد شفاعت واقع نمی شوند.

ای مردم، خدا در قرآن می فرماید که تمام شفاعت ها متعلق به اوست (۳۹:۴۴). به این سوال پاسخ دهید. اگر شما قرار بود که بین خدا و محمد یکی را بعنوان شفیع انتخاب کنید، کدام را انتخاب می کردید؟ آیا با وجود خدا که از هر کسی به ما نزدیک تر، مهربانتر، حکیم تر، عالمتر، و قادرتر است، نیاز به شفاعت کننده دیگری هست؟ چرا هم در این دنیا و هم در جهان آخرت، مستقیما از خدا نخواهیم که ما را شامل عفو و رحمتش کند؟ چرا در دنیا و آخرت فقط خدا را بعنوان تنها مولا، سرور، و شفیع خود انتخاب نکنیم؟! ای مردم اگر خدای متعال در روز قیامت ما را محکوم به سوختن در آتش جهنم نمود، اگر واقعا به او ایمان داشته باشیم، در همان حال باید به سجده افتاده او را تسبیح گفته و به حکم آن حکیم ترین و عادل ترین و مهربانترین تسلیم باشیم و به جای جستجوی شفیعی دیگر، فقط از او بخواهیم که به ما رحم کند.

ای ملت ایران در مورد شفاعت این را بدانید که اگر محمّد در زمان زنده بودنش نتوانست برای عمو و پسرعموهای خود شفاعت کند (۱۱۱:۱، ۹:۸۰)، چه چیز باعث شده که غریبه هایی که هرگز او را ندیده اند، چنین خیال کنند که محمد شفاعت آنان را خواهد کرد؟ ابراهیم نتوانست برای پدرش شفاعت کند (۹:۱۱۴)، و نوح نتوانست برای پسرش شفاعت کند (۱۱:۴۶).

[۱۱۱:۱] تَبَّتْ يَدَا أَبِي لَهَبٍ وَتَبَّ
[۱۱۱:۱] کارهای ابولهب محکوم گردید و او لعنت شده است.

[۹:۸۰] اسْتَغْفِرْ لَهُمْ أَوْ لَا تَسْتَغْفِرْ لَهُمْ إِنْ تَسْتَغْفِرْ لَهُمْ سَبْعِينَ مَرَّةً فَلَنْ يَغْفِرَ اللَّهُ لَهُمْ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ كَفَرُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَاللَّهُ لَا يَهْدِى الْقَوْمَ الْفَسِقِينَ
[۹:۸۰] خواه برای آنها طلب بخشش کنی، یا طلب بخشش نکنی- حتی اگر هفتاد مرتبه برایشان طلب بخشش کنی- خدا آنها را نخواهد بخشید. به دلیل آنکه آنها به خدا و رسولش ایمان نمی آورند. خدا مردم پلید را هدایت نمی کند.

[۹:۱۱۴] وَمَا كَانَ اسْتِغْفَارُ إِبْرَهِيمَ لِأَبِيهِ إِلَّا عَنْ مَوْعِدَةٍ وَعَدَهَا إِيَّاهُ فَلَمَّا تَبَيَّنَ لَهُ أَنَّهُ عَدُوٌّ لِلَّهِ تَبَرَّأَ مِنْهُ إِنَّ إِبْرَهِيمَ لَأَوَّهٌ حَلِيمٌ
[۹:۱۱۴] ابراهیم تنها به این دلیل برای پدرش طلب آمرزش کرد که به او قول داده بود، این کار را بکند. ولی به محض آنکه متوجه شد که او دشمن خداست، او را طرد کرد. ابراهیم بیش از اندازه مهربان و باگذشت بود.

[۱۱:۴۶] قَالَ يَنُوحُ إِنَّهُ لَيْسَ مِنْ أَهْلِكَ إِنَّهُ عَمَلٌ غَيْرُ صَلِحٍ فَلَا تَسْئَلْنِ مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ إِنِّى أَعِظُكَ أَنْ تَكُونَ مِنَ الْجَهِلِينَ
[۱۱:۴۶] او گفت: "ای نوح، او از خانواده تو نیست. این پرهیزکارانه نیست که تو از من چیزی را بخواهی که نمی دانی. من تو را پند می دهم تا مبادا مانند نادانان باشی."

ای مردم تقوی پیشه کنید و بترسید از روزی که در آن روز هیچ نفسی نمی تواند به نفس دیگری کوچکترین کمکی بکند (۸۲:۱۹):

[۸۲:۱۹] يَوْمَ لَا تَمْلِكُ نَفْسٌ لِنَفْسٍ شَيْءًا وَالْأَمْرُ يَوْمَئِذٍ لِلَّهِ
[۸۲:۱۹] آن روزی است که هیچ نفسی نمی تواند به نفس دیگری کمک کند، و در آن روز تمام تصمیمات، متعلق به خدا خواهد بود.

آیا می خواهید بدانید که پیامبر در روز قیامت راجع به قومش چه می گوید؟ پیامبر در آن روز به هیچ وجهی تلاش نخواهد کرد که قومش را به بهشت داخل کند، او در عوض از قومش، پیش خدا، شکایت خواهد کرد. بر طبق قرآن، شفاعت پیامبر در آن روز این خواهد بود که "ای خدای بزرگ قوم من قرآن را ترک کردند و از آن استفاده نکردند" (۲۵:۳۰):

[۲۵:۳۰] وَقَالَ الرَّسُولُ يَرَبِّ إِنَّ قَوْمِي اتَّخَذُوا هَذَا الْقُرْءانَ مَهْجُورًا
[۲۵:۳۰] رسول گفت: "پروردگار من، قوم من این قرآن را ترک کرده اند."

ما به رهبران و ملت ایران هشدار می دهیم که از دامی که شیطان رانده شده بنام توسل و شفاعت برای اشاعه شرک و فساد در جامعه تنیده است برحذر باشید. به خدا متوسل شوید که تمام شفاعت ها به او تعلق دارد.

۵. فقط خدا منبع قوانین و دستورات دینی است

"خدای دیگری در کنار خدا نیست" گوهر و خمیره تعالیم قرآن است، کتابی که هیچ چیزی از آن فروگذار نشده است (۶:۳۸) وکاملا حاوی جزئیات دین است (۶:۱۱۴). آنانی که ادعای خدا را باور ندارند مسلمان نیستند. قوانین و دستورات خدا به طور روشن در قرآن بیان شده است. بنابراین، قرآن تنها چیزی است که برای رستگاری ابدی خود نیاز داریم. قرآن بدون تردید، یک وحی است از سرور کائنات (۳۲:۲).

[۳۲:۲] تَنزِيلُ الْكِتَبِ لَا رَيْبَ فِيهِ مِنْ رَبِّ الْعَلَمِينَ
[۳۲:۲] این کتاب، بدون شک، تنزیلی است از جانب پروردگار جهان.

قرآن تنها منبع قوانین و دستورات دینی برای مسلمان حقیقی میباشد. قرآن تنها نوشته ای بود که بعد از محمد باقی ماند و آنانی که آموزه های دینی دیگری را در کنار قرآن دنبال میکنند، بدون این که خود آگاه باشند، خدای دیگری را در کنار خدا قرار داده اند (۶:۱۹).

[۶:۱۹] قُلْ أَيُّ شَيْءٍ أَكْبَرُ شَهَدَةً قُلْ اللَّهُ شَهِيدُ بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ وَأُوحِيَ إِلَيَّ هَذَا الْقُرْءانُ لِأُنذِرَكُمْ بِهِ وَمَنْ بَلَغَ أَئِنَّكُمْ لَتَشْهَدُونَ أَنَّ مَعَ اللَّهِ ءالِهَةً أُخْرَى قُلْ لَا أَشْهَدُ قُلْ إِنَّمَا هُوَ إِلَهٌ وَحِدٌ وَإِنَّنِي بَرِيءٌ مِمَّا تُشْرِكُونَ
[۶:۱۹] بگو: "شهادت چه کسی بالاترین است؟" بگو: "شهادت خدا. او میان من و شما شاهد است که این قرآن به من وحی شده است، تا آن را به شما و به هر کس که به آن دست یابد، ابلاغ کنم. درواقع، شما در کنار خدا به خدایان دیگر هم شهادت می دهید." بگو:

"من مانند شما تشهد نمی گویم؛ فقط یک خدا وجود دارد و من شرک شما را رد می کنم.

[۱۸:۲۷] وَاتْلُ مَا أُوحِيَ إِلَيْکَ مِنْ كِتَابِ رَبِّکَ لَا مُبَدِّلَ لِكَلِمَتِهِ وَلَنْ تَجِدَ مِنْ دُونِهِ مُلْتَحَدًا
[۱۸:۲۷] آنچه را از کتاب پروردگارت بر تو وحی شده است، بخوان. هیچ چیز کلمات او را لغو نمیکند و غیر از آن به منبع دیگری رجوع نکن.

[۳۴:۴۴] وَمَا ءاتَيْنَهُمْ مِنْ كُتُبٍ يَدْرُسُونَهَا وَمَا أَرْسَلْنَا إِلَيْهِمْ قَبْلَکَ مِنْ نَذِيرٍ
[۳۴:۴۴] ما کتاب های دیگری به آنها ندادیم که از آن درس بگیرند و پیش از تو هشداردهنده دیگری برای آنها نفرستادیم.

رهبران مذهبی به ادعای خدا که قرآن کامل و دارای تمام جزئیات است ایمان ندارند. قرآن کتابی کامل است با تمام جزئیات و حاوی تمام چیزهایی است که ما برای رستگاری در این دنیا و درآخرت نیاز داریم (۱۲:۱۱۱، ۶:۱۱۴، ۶:۱۱۵، ۶:۳۸، ۴۴:۴).

[۱۲:۱۱۱] لَقَدْ كَانَ فِي قَصَصِهِمْ عِبْرَةٌ لِأُولِي الْأَلْبَبِ مَا كَانَ حَدِيثًا يُفْتَرَى وَلَكِنْ تَصْدِيقَ الَّذِي بَيْنَ يَدَيْهِ وَتَفْصِيلَ كُلِّ شَيْءٍ وَهُدًى وَرَحْمَةً لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ
[۱۲:۱۱۱] در تاریخچه آنها، برای خردمندان درس عبرتی است. این حدیث ساختگی نیست؛ این (قرآن) تمام کتابهای آسمانی پیشین را تصدیق میکند و همه چیز را با جزئیات توضیح میدهد و رحمت و مشعلی روشنگر است برای آنان که ایمان دارند.

[۶:۱۱۴] أَفَغَيْرَ اللَّهِ أَبْتَغِي حَكَمًا وَهُوَ الَّذِي أَنزَلَ إِلَيْكُمُ الْكِتَبَ مُفَصَّلًا وَالَّذِينَ ءاتَيْنَهُمُ الْكِتَبَ يَعْلَمُونَ أَنَّهُ مُنَزَّلٌ مِنْ رَبِّکَ بِالْحَقِّ فَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمُمْتَرِينَ
[۶:۱۱۴] آیا غیر از قانون خدا به منبع دیگری رجوع کنم، در حالی که او این کتاب را با تمام جزئیات برای شما نازل کرده است؟ کسانی که کتاب آسمانی دریافت کردند، تشخیص میدهند که این از جانب پروردگارت با حقیقت نازل شده است. هیچ شکی به خود راه نده.

[۶:۱۱۵] وَتَمَّتْ كَلِمَتُ رَبِّکَ صِدْقًا وَعَدْلًا لَا مُبَدِّلَ لِكَلِمَتِهِ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ
[۶:۱۱۵] کلام پروردگارت در صداقت و عدالت، کامل است. هیچ چیز کلمات او را لغو نمیکند. اوست شنواء دانای مطلق.

[۶:۳۸] وَمَا مِنْ دَابَّةٍ فِى الْأَرْضِ وَلَا طَئِرٍ يَطِيرُ بِجَنَاحَيْهِ إِلَّا أُمَمٌ أَمْثَالُكُمْ مَا فَرَّطْنَا فِى الْكِتَبِ مِنْ شَىْءٍ ثُمَّ إِلَى رَبِّهِمْ يُحْشَرُونَ
[۶:۳۸] تمام مخلوقات روی زمین و تمام پرندگانی که با بال های خود پرواز میکنند، جماعت هایی مانند شما هستند. ما در این کتاب از بیان هیچ نکته ای، دریغ نکرده ایم. تمام این مخلوقات، نزد پروردگارشان احضار خواهند شد.

[۴۴:۴] فِيهَا يُفْرَقُ كُلُّ أَمْرٍ حَكِيمٍ
[۴۴:۴] در آن (کتاب آسمانی)، هر امری درباره حکمت روشن شده است.

ما از رهبران و مردم ایران میخواهیم که استفاده از احادیث را برای اعمال دینی متوقف کنند. خدای متعال حدیث را با نام صریح "حدیث" در قرآن محکوم کرده است (۷:۱۸۵، ۷-۱۰،۳۱:۶-۴۵:۶):

[۷:۱۸۵] أَوَلَمْ يَنظُرُوا فِى مَلَكُوتِ السَّمَوَتِ وَالْأَرْضِ وَمَا خَلَقَ اللَّهُ مِنْ شَىْءٍ وَأَنْ عَسَى أَنْ يَكُونَ قَدْ اقْتَرَبَ أَجَلُهُمْ فَبِأَىِّ حَدِيثٍ بَعْدَهُ يُؤْمِنُونَ
[۷:۱۸۵] آیا در قلمرو آسمان ها و زمین و آنچه خدا آفریده است، نگاه نکرده اند؟ آیا هرگز فکر کرده اند که ممکن است پایان عمرشان نزدیک باشد؟ به کدام حدیث، غیر از این، ایمان دارند؟

[۳۱:۶] وَمِنْ النَّاسِ مَنْ يَشْتَرِى لَهْوَ الْحَدِيثِ لِيُضِلَّ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ بِغَيْرِ عِلْمٍ وَيَتَّخِذَهَا هُزُوًا أُولَئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ مُهِينٌ
[۳۱:۶] در میان مردم کسانی هستند که از حدیث بی اساس پیروی میکنند و بدین ترتیب بدون هیچ دانشی دیگران را از راه خدا منحرف میسازند و آن را بیهوده میگیرند. اینان سزاوار عذاب شرم آوری شده اند.

[۳۱:۷] وإِذَا تُتْلَى عَلَيْهِ ءايَتُنَا وَلَّى مُسْتَكْبِراً كَأَنْ لَمْ يَسْمَعْهَا كَأَنَّ فِى أُذُنَيْهِ وَقْراً فَبَشِّرْهُ بِعَذَابٍ أَلِيمٍ
[۳۱:۷] و هرگاه آیات ما برای یکی از آنها خوانده میشود، چنان با تکبر روی میگرداند که گویی هرگز آنها را نشنیده است، گویی گوش هایش ناشنواست. او را به عذابی دردناک

وعده بده.

[۴۵:۶] تِلْکَ ءایَتُ اللَّهِ نَتْلُوهَا عَلَیْکَ بِالْحَقِّ فَبِأَیِّ حَدِیثٍ بَعْدَ اللَّهِ وَءایَتِهِ یُؤْمِنُونَ
[۴۵:۶] اینها آیات خداست که ما به حقیقت بر تو میخوانیم. به کدام حدیث به غیر از خدا و آیاتش ایمان دارند؟

[۴۵:۷] وَیْلٌ لِکُلِّ أَفَّاکٍ أَثِیمٍ
[۴۵:۷] وای بر هر دروغ پرداز گناهکار.

[۴۵:۸] یَسْمَعُ ءایَتِ اللَّهِ تُتْلَى عَلَیْهِ ثُمَّ یُصِرُّ مُسْتَکْبِراً کَأَنْ لَمْ یَسْمَعْهَا فَبَشِّرْهُ بِعَذَابٍ أَلِیمٍ
[۴۵:۸] آن که آیات خدا را که بر او خوانده میشود، میشنود، سپس متکبرانه در راه خود پافشاری میکند، گویی که هرگز آنها را نشنیده است. به او مجازات دردناکی را وعده بده.

[۴۵:۹] وَإِذَا عَلِمَ مِنْ ءایَتِنَا شَیْـئا اتَّخَذَهَا هُزُوًا أُوْلَئِکَ لَهُمْ عَذَابٌ مُهِینٌ
[۴۵:۹] هرگاه از آیات ما چیزی فراگیرد، آن را مسخره میکند. اینان سزاوار عذابی شرم آور شده اند.

[۴۵:۱۰] مِنْ وَرَائِهِمْ جَهَنَّمُ وَلَا یُغْنِی عَنْهُمْ مَا کَسَبُوا شَیْـئا وَلَا مَا اتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ أَوْلِیَاءَ وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِیمٌ
[۴۵:۱۰] جهنم در انتظار آنهاست. نه آنچه کسب کردند کمکی به حال آنها خواهد کرد و نه کسانی که جز خدا مولای خود قرار داده بودند، یاری شان دهند. آنها سزاوار عذابی هولناک شده اند.

در روز قیامت محمد خواهد گفت (۲۵:۳۰):

[۲۵:۳۰] وَقَالَ الرَّسُولُ یَرَبِّ إِنَّ قَوْمِی اتَّخَذُوا هَذَا الْقُرْءانَ مَهْجُورًا
[۲۵:۳۰] رسول گفت: "پروردگار من، قوم من این قرآن را ترک کرده اند."

ما باید برای اینکه دین خود را خالص کنیم، قرآن را به پا داریم، تمام قرآن و نه چیزی به غیر از

قرآن. حمایت کردن از قرآن به عنوان تنها مرجع قوانین و دستورات دینی، تغییرات عمده ای را در سیستمهای سیاسی، اقتصادی، اجتماعی، فرهنگی، و آموزشی فعلی میطلبد. این کاری سنگین دردست رهبران و مردم ایران است، ولی تلاش برای پیروی از قرآن، نتیجه ارزشمندی به دنبال خواهد داشت. این کار، به خواست خدا، یک تجدید حیات بی سابقه ای را در کشور ایجاد میکند، درآغوش کشیدن حقیقت و رها شدن از خرافات، محیطی بوجود میآورد که برای عدالت اجتماعی و اقتصادی مناسب است. در نتیجه ایران، اگر نه بهترین، تبدیل به یکی از بهترین کشورهای دنیا میشود.

۶. فقط یک شهادت وجود دارد

قرآن به پرستش فقط خدا امرمیکند (۷۲:۱۸). قرآن بما میگوید که دین باید مطلقا به خدا اختصاص یابد (۹۸:۵، ۳-۳۹:۱). اولین ستون اسلام شهادت به یکتایی خداست (۳:۱۸)، "خدای دیگری در کنار خدا نیست." ولی رهبران مذهبی یک شهادت دیگر که "محمد رسول خداست" را به شهادت خدا اضافه کرده اند. درست است که همانند نوح، ابراهیم، موسی، عیسی و غیره، محمد نیز رسول خدا بود ولی ما حق نداریم که شهادت خدا را عوض کنیم. شهادت دوم چندین فرمان قرآن را نقض میکند. تنها شهادتی که مورد قبول خداست شهادت اوست، "خدای دیگری در کنار خدا نیست" (۳:۱۸). مطابق آیات قرآن، آنانی که چیز دیگری را به شهادت خدا اضافه میکنند بت پرست هستند، آنان به "منافقین" تعلق دارند (۶۳:۱). برطبق آیه یکم سوره منافقین عبارت "محمد رسول خداست" یک "علم" و "اطلاع" است نه شهادت؛ زیرا شهادت عبارتی است که باید روزانه تکرار شود و ذکر محسوب میشود. فقط باید عبارت "خدای دیگری در کنار خدا نیست" روزانه تکرار شود، زیرا ذکر فقط مخصوص خدای یکتاست.

[۳۹:۱] تَنْزِيلُ الْكِتَبِ مِنْ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ
[۳۹:۱] این تنزیلی است از کتاب آسمانی، از جانب خدا، صاحب اقتدار، حکیم.

[۳۹:۲] إِنَّا أَنزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَبَ بِالْحَقِّ فَاعْبُدْ اللَّهَ مُخْلِصًا لَهُ الدِّينَ
[۳۹:۲] ما این کتاب آسمانی را به حقیقت بر تو نازل کردیم؛ خدا را پرستش کن، دین خود را فقط به او اختصاص بده.

[۳:۱۸] شَهِدَ اللَّهُ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ وَالْمَلَئِكَةُ وَأُوْلُوا الْعِلْمِ قَائِمًا بِالْقِسْطِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ
[۳:۱۸] خدا شهادت میدهد که جز او الهی نیست. و هم چنین فرشتگان و کسانی که دانش دارند. بحق و انصاف، اوست خدای مطلق؛ جز او الهی نیست، صاحب اقتدار، حکیمترین.

[۶۳:۱] إِذَا جَاءَكَ الْمُنَفِقُونَ قَالُوا نَشْهَدُ إِنَّكَ لَرَسُولُ اللَّهِ وَاللَّهُ يَعْلَمُ إِنَّكَ لَرَسُولُهُ وَاللَّهُ يَشْهَدُ إِنَّ الْمُنَفِقِينَ لَكَذِبُونَ
[۶۳:۱] هنگامیکه منافقان نزد تو میآیند، میگویند: "ما شهادت میدهیم که تو رسول خدا هستی." خدا میداند که تو رسولش هستی و خدا شهادت میدهد که منافقان دروغگو هستند.

مسلمانان حقیقی (تسلیم شدگان) فقط به خدا تسلیم میشوند. وقتی آنها فرامین خدا را میشنوند، می گویند، "ما شنیدیم؛ و ما اطاعت میکنیم." مسلمانان حقیقی (تسلیم شدگان) به این اعتقاد راسخ میرسند که تمام قدرتها به خدا تعلق دارد و آنها اعمال عبادی خود را فقط برای خدا اختصاص میدهند.

شهادتی که خدا مقرر کرده است این است: "خدای دیگری در کنار خدا نیست" و در زبان عربی "لااله الاالله". رهبران مذهبی اصرار میکنند که شهادت دومی را در اذان، نمازها، و غیره اضافه کنند که محمد رسول خداست. این تغییر وحی الهی است و شرک محسوب میشود و بی اعتنایی آشکار به خدا و رسول اوست (۳۷:۳۵، ۴۷:۱۹، ۳:۷۹).

[۳۷:۳۵] إِنَّهُمْ كَانُوا إِذَا قِيلَ لَهُمْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ يَسْتَكْبِرُونَ
[۳۷:۳۵] هنگامیکه به آنها گفته شد: "لا اله الا الله [اله دیگری جز خدا نیست]،" آنها متکبر شدند.

[۴۷:۱۹] فَاعْلَمْ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاسْتَغْفِرْ لِذَنْبِكَ وَلِلْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَتِ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مُتَقَلَّبَكُمْ وَمَثْوَكُمْ
[۴۷:۱۹] بدان که: " اله دیگری در کنار خدا نیست،" و برای گناهانت و گناهان تمام مردان و زنان باایمان طلب آمرزش کن. خدا از تصمیم ها و سرنوشت نهایی شما کاملا آگاه است.

[۳:۷۹] مَا كَانَ لِبَشَرٍ انْ يُؤْتِيَهُ اللَّهُ الْكِتَبَ وَالْحُكْمَ وَالنُّبُوَّةَ ثُمَّ يَقُولَ لِلنَّاسِ كُونُوا عِبَادًا لِي مِنْ

دُونِ اللَّهِ وَلَكِنْ كُونُوا رَبَّنِيِّنَ بِمَا كُنْتُمْ تُعَلِّمُونَ الْكِتَبَ وَبِمَا كُنتُمْ تَدْرُسُونَ

[۳:۷۹] هرگز بشری که خدا او را با کتاب آسمانی و نبوت مورد رحمت قرار داده است، به مردم نمیگوید: "مرا در کنار خدا بت قرار دهید." بلکه (میگوید): "خود را به طور کامل فقط به پروردگارتان اختصاص دهید، که این بر طبق کتاب آسمانی است که تعلیم میدهید و درسهایی که از آن میآموزید.

مسلمانان واقعی (تسلیم شدگان فقط بخدا) هیچ فرقی میان هیچکدام از رسولان خدا نمیگذارند، ۲:۱۳۶، ۲:۲۸۵، ۳:۸۴، ۴:۱۵۰-۱۵۲:

[۲:۱۳۶] قُولُوا ءامَنَّا بِاللَّهِ وَمَا أنزِلَ اِلَيْنَا وَمَا أنزِلَ اِلَى إِبْرَهِمَ وَإِسْمَعِيلَ وَإِسْحَقَ وَيَعْقُوبَ وَالْأَسْبَاطِ وَمَا أوتِيَ مُوسَى وَعِيسَى وَمَا أوتِيَ النَّبِيُّونَ مِنْ رَبِّهِمْ لَا نُفَرِّقُ بَيْنَ أحَدٍ مِنْهُمْ وَنَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ

[۲:۱۳۶] بگویید: "ما به خدا و به آنچه بر ما نازل شد و به آنچه بر ابراهیم، اسماعیل، اسحاق، یعقوب و اسباط نازل شد، ایمان داریم؛ و به آنچه به موسی و عیسی و تمام پیامبران از جانب پروردگارشان داده شد. ما میان هیچ یک از آنها فرقی نمیگذاریم. ما فقط تسلیم او هستیم."

[۲:۲۸۵] ءامَنَ الرَّسُولُ بِمَا أنزِلَ اِلَيْهِ مِنْ رَبِّهِ وَالْمُؤْمِنُونَ كُلٌّ ءامَنَ بِاللَّهِ وَمَلَٰئِكَتِهِ وَكُتُبِهِ وَرُسُلِهِ لَا نُفَرِّقُ بَيْنَ أحَدٍ مِنْ رُسُلِهِ وَقَالُوا سَمِعْنَا وَأطَعْنَا غُفْرَانَكَ رَبَّنَا وَإِلَيْكَ الْمَصِيرُ

[۲:۲۸۵] رسول به آنچه از جانب پروردگارش بر او نازل شد، ایمان آورده است و هم چنین مؤمنان. آنها به خدا، فرشتگان او، کتاب آسمانی او و رسولان او ایمان دارند: "ما هیچ فرقی میان رسولان او نمیگذاریم." آنها می گویند، ما میشنویم و اطاعت میکنیم. پروردگار ما، ما را ببخش. سرنوشت نهایی به سوی توست."

[۳:۸۴] قُلْ ءامَنَّا بِاللَّهِ وَمَا أنْزِلَ عَلَيْنَا وَمَا أنْزِلَ عَلَى إِبْرَهِيمَ وَإِسْمَعِيلَ وَإِسْحَقَ وَيَعْقُوبَ وَالْأَسْبَاطِ وَمَا أوتِيَ مُوسَى وَعِيسَى وَالنَّبِيُّونَ مِنْ رَبِّهِمْ لَا نُفَرِّقُ بَيْنَ أحَدٍ مِنْهُمْ وَنَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ

[۳:۸۴] بگو: "ما به خدا و به آنچه بر ما نازل شد و به آنچه بر ابراهیم، اسماعیل، اسحاق، یعقوب و اسباط نازل شد و به آنچه به موسی، عیسی و پیامبران از جانب پروردگارشان داده

شد، ایمان داریم. ما فرقی میان هیچ یک از آنها نمیگذاریم. ما فقط تسلیم او هستیم."

[۴:۱۵۰] إِنَّ الَّذِينَ يَكْفُرُونَ بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ وَيُرِيدُونَ أَنْ يُفَرِّقُوا بَيْنَ اللَّهِ وَرُسُلِهِ وَيَقُولُونَ نُؤْمِنُ بِبَعْضٍ وَنَكْفُرُ بِبَعْضٍ وَيُرِيدُونَ أَنْ يَتَّخِذُوا بَيْنَ ذَٰلِكَ سَبِيلًا

[۴:۱۵۰] کسانی که به خدا و رسولانش کافر میشوند و میخواهند میان خدا و رسولانش فرق بگذارند و میگویند: "به بعضی ایمان داریم و بعضی را انکار میکنیم،" و میخواهند بین این دو، راهی را دنبال کنند؛

[۴:۱۵۱] أُوْلَئِكَ هُمْ الْكَفِرُونَ حَقًّا وَأَعْتَدْنَا لِلْكَفِرِينَ عَذَابًا مُهِينًا

[۴:۱۵۱] اینان کافران واقعی هستند. ما برای کافران مجازاتی خوار کننده آماده کرده ایم.

[۴:۱۵۲] وَالَّذِينَ ءامَنُوا بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ وَلَمْ يُفَرِّقُوا بَيْنَ أَحَدٍ مِنْهُمْ أُوْلَئِكَ سَوْفَ يُؤْتِيهِمْ أُجُورَهُمْ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا

[۴:۱۵۲] و اما کسانی که به خدا و رسولانش ایمان میآورند و میان هیچیک از آنها فرقی نمیگذارند، او پاداششان را خواهد داد. خداست آمرزنده، مهربان ترین.

در شهادت، رهبران مذهبی اعلام میکنند که محمد پیامبر خداست. عدم اعلام چنین شهادتی برای سایر پیامبران خدا مانند نوح، ابراهیم، موسی، عیسی، و ... باعث میگردد که آنها مرتکب نقض یکی از مهمترین فرمان های خدا شوند، یعنی بین رسولان خدا فرق قائل شوند.

ما از رهبران و مردم ایران میخواهیم که تعالیم قرآن را به پا دارند و برعلیه آیات خدا مجادله نکنند (۴۰:۶۹). ما از آنان میخواهیم که به پیامی که خدا توسط پیامبران نازل کرده است ایمان بیاورند (۴۰:۷۰):

[۴۰:۶۹] أَلَمْ تَرَى إِلَى الَّذِينَ يُجَدِلُونَ فِي ءايَتِ اللَّهِ أَنَّى يُصْرَفُونَ

[۴۰:۶۹] آیا به کسانی که علیه مدرک های خدا مجادله میکنند، توجه کرده ای و اینکه چگونه منحرف شده اند؟

[۴۰:۷۰] الَّذِينَ كَذَّبُوا بِالْكِتَبِ وَبِمَا أَرْسَلْنَا بِهِ رُسُلَنَا فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ

[۴۰:۷۰] آنها کسانی هستند که به کتاب آسمانی و پیام هایی که از طریق رسولانمان فرستاده ایم، ایمان نیاورده اند. بنابراین، مطمئنا خواهند فهمید.

۷. خدا دین را آسان کرده است

خدا میگوید که او دین را آسان کرده است، اما رهبران مذهبی، دین را مشکل میکنند (۴۲:۲۱):

[۴۲:۲۱] أَمْ لَهُمْ شُرَكَوٰا شَرَعُوا لَهُمْ مِنْ الدِّينِ مَا لَمْ يَأْذَنْ بِهِ اللَّهُ وَلَوْلَا كَلِمَةُ الْفَصْلِ لَقُضِيَ بَيْنَهُمْ وَإِنَّ الظَّلِمِينَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ
[۴۲:۲۱] آنها از بت هایی پیروی میکنند که برای آنها قوانین دینی مقرر میکنند که هرگز خدا اجازه نداده است. اگر به خاطر تصمیم از پیش تعیین شده نبود، آنها فورا قضاوت شده بودند. حقیقتا، ستمکاران سزاوار مجازاتی دردناک شده اند.

اسلام رایج امروز در جهان آنقدر فاسد و تغییر یافته است که دیگر قابل شناخت نیست. رهبران مذهبی، بسیاری از محرمات، قوانین، مقررات رژیم غذایی، مقررات لباس، مقررات جزایی و اعمال دینی را اضافه کرده اند که هیچکدام بوسیله خدای متعال مجاز نشده اند، مانند قانون ارتداد (کشتن کسی که از دین اسلام مرتد میشود)، حرام بودن ماهی های بدون فلس، سنگسار کردن زناکار و غیره که آیات قرآن را نقض میکنند (۲:۲۵۶، ۵:۹۶، ۲۴:۲) (۳:۷۸، ۹:۳۱).

[۳:۷۸] وَإِنَّ مِنْهُمْ لَفَرِيقًا يَلْوُنَ أَلْسِنَتَهُمْ بِالْكِتَٰبِ لِتَحْسَبُوهُ مِنَ الْكِتَٰبِ وَمَا هُوَ مِنَ الْكِتَٰبِ وَيَقُولُونَ هُوَ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ وَمَا هُوَ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ وَيَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ وَهُمْ يَعْلَمُونَ
[۳:۷۸] در میان آنها کسانی هستند که زبان خود را به تقلید از کتاب آسمانی میگردانند، تا شما تصور کنید که آن از کتاب آسمانی است، در حالی که از کتاب آسمانی نیست، و ادعا دارند که آن از جانب خداست، در حالی که از جانب خدا نیست. این چنین، دانسته، دروغ میگویند و آن را به خدا نسبت میدهند.

[۹:۳۱] اتَّخَذُوا أَحْبَارَهُمْ وَرُهْبَٰنَهُمْ أَرْبَابًا مِنْ دُونِ اللَّهِ وَالْمَسِيحَ ابْنَ مَرْيَمَ وَمَا أُمِرُوا إِلَّا لِيَعْبُدُوا إِلَٰهًا وَٰحِدًا لَا إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ سُبْحَٰنَهُ عَمَّا يُشْرِكُونَ
[۹:۳۱] آنها رهبران مذهبی و علمای خود را به جای خدا ارباب قرار داده اند. عده ای دیگر

برای مسیح، پسر مریم مقام ربوبیت قائل شدند. به همه آنها امر شده بود که جز خدای واحد را عبادت نکنند. خدایی جز او نیست. شکوه و جلال او ستایش باد، بسی فراتر از آنکه شریکی داشته باشد.

در روز قیامت آنانی که توسط رهبران دینی گمراه شده اند عمیقا متأسف خواهند شد (۳۳:۶۷):

[۳۳:۶۷] وَقَالُوا رَبَّنَا إِنَّا أَطَعْنَا سَادَتَنَا وَكُبَرَاءَنَا فَأَضَلُّونَا السَّبِيلَا
[۳۳:۶۷] آنها همچنین خواهند گفت: "پروردگار ما، ما از سادات و پیشوایان خود اطاعت کرده ایم، اما آنها ما را گمراه کردند".

ما از رهبران و مردم ایران میخواهیم که دین خود را با بازگشت به قرآن خالص کنند.

۸. سنتهای موروثی محکوم است

اکثر مردم ایران و رهبران مذهبی آنها، از سنتهای موروثی پیروی میکنند. بنابراین، اگر کسی در یک خانواده شیعه به دنیا آمده باشد از آداب و رسوم مذهب شیعه پیروی میکند. اگر همین فرد در یک خانواده بودایی به دنیا آمده بود، وی مطابق آداب و رسوم بودایی عمل میکرد. درطول تاریخ سخت ترین دشمنان انبیاء و رسولان کسانی بودند که از سنتهای موروثی پیروی میکردند. هر وقت یک انذارکننده برای ابلاغ پیام های خدا به جامعه ای رفت، رهبران آن جامعه گفتند که "والدین ما از سنت های خاصی تبعیت کردند و ما نیز دنباله رو آنان هستیم" (۴۳:۲۲ الی ۴۳:۲۴):

[۴۳:۲۲] بَلْ قَالُوا إِنَّا وَجَدْنَا ءابَاءَنَا عَلَى أُمَّةٍ وَإِنَّا عَلَى ءاثَرِهِمْ مُهْتَدُونَ
[۴۳:۲۲] واقعیت این است که آنها گفتند: "ما والدین خود را پیرو روش های خاصی یافتیم و ما رد پای آنها را دنبال میکنیم."

[۴۳:۲۳] وَكَذَلِكَ مَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ فِي قَرْيَةٍ مِنْ نَذِيرٍ إِلَّا قَالَ مُتْرَفُوهَا إِنَّا وَجَدْنَا ءابَاءَنَا عَلَى أُمَّةٍ وَإِنَّا عَلَى ءاثَرِهِمْ مُقْتَدُونَ
[۴۳:۲۳] بدون استثنا، هرگاه هشداردهنده ای نزد جامعه ای فرستادیم، پیشوایان آن جامعه

گفتند: "ما والدین خود را پیرو روش های خاصی یافتیم و ما راه و روش آنها را ادامه خواهیم داد."

[۴۳:۲۴] قَلَ أَوَلَوْ جِئْتُكُمْ بِأَهْدَى مِمَّا وَجَدتُّمْ عَلَيْهِ ءابَاءَكُمْ قَالُوا إِنَّا بِمَا أُرْسِلْتُمْ بِهِ كَفِرُونَ
[۴۳:۲۴] رسول میگفت: "اگر من هدایتی بهتر از آنچه از والدین خود به ارث بردید، برایتان آورده باشم، چطور؟" آنها میگفتند: "ما پیامبرا که تو آوردی، باور نمیکنیم."

در قرآن مجید، تقلید کورکورانه از سنتها و اعمال مذهبی محکوم شده است (۵:۱۰۴):

[۵:۱۰۴] وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ تَعَالَوْا إِلَى مَا أَنزَلَ اللَّهُ وَإِلَى الرَّسُولِ قَالُوا حَسْبُنَا مَا وَجَدْنَا عَلَيْهِ ءابَاءَنَا أَوَلَوْ كَانَ آبَاؤُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ شَيْـئا وَلَا يَهْتَدُونَ
[۵:۱۰۴] و چون به آنها گفته شود: "به سوی آنچه خدا نازل کرده است و به سوی رسول بیایید،" میگویند: "آنچه والدینمان را بدان یافتیم، برای ما کافی است." اگر والدینشان چیزی نمیدانستند و هدایت نشده بودند، چطور؟

در روز قیامت آنانی که به جهنم میروند خواهند گفت که بواسطه اربابان و رهبران مذهبی گمراه شدند. اما خدا عذر آنان را نمیپذیرد (۳۳:۶۶، ۳۳:۶۷):

[۳۳:۶۶] يَوْمَ تُقَلَّبُ وُجُوهُهُمْ فِي النَّارِ يَقُولُونَ يَلَيْتَنَا أَطَعْنَا اللَّهَ وَأَطَعْنَا الرَّسُولَا
[۳۳:۶۶] در روزی که به دوزخ انداخته شوند، خواهند گفت: "آه، ای کاش از خدا اطاعت میکردیم و از رسول اطاعت مینمودیم."

[۳۳:۶۷] وَقَالُوا رَبَّنَا إِنَّا أَطَعْنَا سَادَتَنَا وَكُبَرَاءَنَا فَأَضَلُّونَا السَّبِيلَا
[۳۳:۶۷] آنها همچنین خواهند گفت: "پروردگار ما، ما از سادات و پیشوایان خود اطاعت کرده ایم، اما آنها ما را گمراه کردند.

مردم ایران اعمال شرک آمیزی را به ارث برده و تبعیت میکنند و فکر میکنند که آنچه انجام میدهند "اسلامی" است. اگر خدا بخواهد، مردم ایران باید بیدار شوند، و بدانند که آنان گمراه شده

اند. آنان باید سنتهایی را که پیروی میکنند با آنچه خدا و پیامبرانش میگویند تطبیق دهند و از بهترین تبعیت کنند (۱۸–۳۹:۱۷):

[۳۹:۱۷] وَالَّذِينَ اجْتَنَبُوا الطَّغُوتَ أَنْ يَعْبُدُوهَا وَأَنَابُوا إِلَى اللَّهِ لَهُمْ الْبُشْرَى فَبَشِّرْ عِبَادِ
[۳۹:۱۷] و اما کسانی که از پرستش تمام معبودان دست بردارند و خود را کاملا تنها به خدا اختصاص دهند، لیاقت خوشبختی را دارند. به بندگان من مژده بده.

[۳۹:۱۸] الَّذِينَ يَسْتَمِعُونَ الْقَوْلَ فَيَتَّبِعُونَ أَحْسَنَهُ أُوْلَئِكَ الَّذِينَ هَدَهُمْ اللَّهُ وَأُوْلَئِكَ هُمْ أُوْلُوا الْأَلْبَبِ
[۳۹:۱۸] آنها کسانی هستند که تمام کلمات را میسنجند، سپس از بهترین پیروی میکنند. اینان کسانی هستند که خدا هدایت کرده است؛ اینان کسانی هستند که صاحب هوش و ذکاوتند.

۹.   تقلید کور کورانه در دین پذیرفته نیست

خدای متعال به ما فرمان میدهد که اطلاعاتی را که دریافت میکنیم بررسی کنیم، به ویژه دستورالعمل های دینی را. قرآن تقلید کورکورانه را ممنوع کرده و تحقیق، تفحص، و تفکر انتقادی را تشویق میکند (۱۷:۳۶):

[۱۷:۳۶] وَلَا تَقْفُ مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ إِنَّ السَّمْعَ وَالْبَصَرَ وَالْفُؤَادَ كُلُّ أُوْلَئِكَ كَانَ عَنْهُ مَسْـئُولًا
[۱۷:۳۶] هیچ خبری را نپذیر، مگر آنکه خودت درباره صحت آن تحقیق کنی. من به تو شنوایی، بینایی و عقل داده ام و تو مسئولی از آنها استفاده کنی.

خدای متعال مردم را به مطالعه دقیق قرآن، و به تامل در آیات آن، و فکرکردن درمورد معنی آیات خدا فرا میخواند (۴:۸۲، ۴۷:۲۴):

[۴:۸۲] أَفَلَا يَتَدَبَّرُونَ   الْقُرْءانَ وَلَوْ كَانَ مِنْ عِنْدِ غَيْرِ اللَّهِ لَوَجَدُوا فِيهِ اخْتِلَفًا كَثِيراً
[۴:۸۲] چرا قرآن را با دقت مطالعه نمی کنند؟ اگر از جانب غیر خدا بود، در آن ضد و نقیض

های بسیار پیدا میکردند.

[۴۷:۲۴] أَفَلَا يَتَدَبَّرُونَ الْقُرْءانَ أَمْ عَلَى قُلُوبٍ أَقْفَالُهَا
[۴۷:۲۴] چرا قرآن را با دقت مطالعه نمیکنند؟ آیا بر افکارشان قفل زدند؟

رهبران مذهبیی که در مسائل دینی تقلید کورکورانه را ترویج میدهند، مغایر با آموخته های قرآن عمل میکنند. صدور فتوایی که مغایر با قرآن باشد ممنوع است. حتی محمد از صدور هر گونه فتوایی از جانب خودش ممنوع شده بود (۴:۱۲۷، ۴:۱۷۶).

[۴:۱۲۷] وَيَسْتَفْتُونَكَ فِى النِّسَاءِ قُلْ اللَّهُ يُفْتِيكُمْ فِيهِنَّ وَمَا يُتْلَى عَلَيْكُمْ فِى الْكِتَبِ ...
[۴:۱۲۷] از تو درباره زنان فتوا میخواهند، بگو: "همان گونه که در کتاب آسمانی بیان شده است، خدا درباره ایشان به شما فتوا میدهد...

[۴:۱۷۶] يَسْتَفْتُونَكَ قُلْ اللَّهُ يُفْتِيكُمْ فِى الْكَلَلَةِ ...
[۴:۱۷۶] آنها از تو فتوا میخواهند؛ بگو: "خدا درباره شخص مجرد به شما فتوا میدهد... "

اگر چه اکثریت مردم معتقدند که در اصول دین تقلید جایز نیست؛ اما در عمل میبینیم که در اصول دین هم از رهبران مذهبی تقلید میکنند. به طور مثال خواندن غیر خدا در ادعیه مربوط به بحث توحید است، اما مردم در این مورد استقلال رای ندارند و از رهبران مذهبی تعیین تکلیف میخواهند. مردم ایران باید به قرآن رجوع کرده و در مورد مسائل دینی تحقیق کنند.

ما از رهبران و مردم ایران میخواهیم که بجای تقلید کورکورانه، تحقیق، تأمل، و تفکر انتقادی را تشویق و ترویج کنند.

۱۰. فرقه های مذهبی محکوم است

اسلام، بمعنی"تسلیم بودن،" دینی است که ما حاکمیت مطلق خدا را به رسمیت میشناسیم. یک مسلمان واقعی به این اعتقاد غیرقابل تغییر میرسد که همه قدرتها فقط به خدا تعلق دارند و هیچ کس و یا شیء دیگری قدرتی مستقل از او ندارد. نتیجه این اعتقاد این است که زندگی و تمام

ستایشها و پرستش ها را فقط وقف خدا کنیم. این اولین فرمان در تمام کتابهای آسمانی است. آنانی که خود را فقط برای خدا وقف کرده اند، هیچ کسی را بغیر از او پرستش نمیکنند، و حاکمیت مطلق خدا را تایید میکنند، "مسلمان" نامیده میشوند. آن به اصطلاح مسلمانان که نام دیگری غیر از "مسلمان" بر خود مینامند، گرفتار نفاق شده اند. آنان مسلمان نیستند، آنان تسلیم شدگان نیستند. آنانی که تسلیم خدا هستند در برابر خدا نافرمانی نمیکنند. مسلمانان واقعی (تسلیم شدگان)، وقتی فرمان خدا را میشنوند، میگویند، "ما شنیدیم و اطاعت میکنیم." این فرمان خداست که ما دین خود را به فرقه های مختلف تبدیل نکنیم (۳:۱۰۴، ۳:۱۰۵، ۶:۱۵۹، ۲۱:۹۲، ۲۱:۹۳، ۲۳:۵۲، ۲۳:۵۳، ۳۰:۳۰، ۳۰:۳۱، ۳۰:۳۲، ۳:۸۵):

[۳:۱۰۴] وَلْتَكُنْ مِنْكُمْ أُمَّةٌ يَدْعُونَ إِلَى الْخَيْرِ وَيَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَوْنَ عَنْ الْمُنْكَرِ وَأُوْلَئِكَ هُمْ الْمُفْلِحُونَ

[۳:۱۰۴] بگذارید تا از شما جامعه ای باشد که به آنچه نیک است دعوت کنند، به پرهیزکاری فرا خوانند و از پلیدی بازدارند. اینان برندگان اند.

[۳:۱۰۵] وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ تَفَرَّقُوا وَاخْتَلَفُوا مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَهُمْ الْبَيِّنَتُ وَأُوْلَئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ

[۳:۱۰۵] مانند کسانی نباشید که با وجود مدارک روشنی که به آنها داده شد، فرقه فرقه شدند و اختلاف ایجاد کردند، اینان سزاوار عذابی هولناک شده اند.

[۶:۱۵۹] إِنَّ الَّذِينَ فَرَّقُوا دِينَهُمْ وَكَانُوا شِيَعًا لَسْتَ مِنْهُمْ فِي شَيْءٍ إِنَّمَا أَمْرُهُمْ إِلَى اللَّهِ ثُمَّ يُنَبِّئُهُمْ بِمَا كَانُوا يَفْعَلُونَ

[۶:۱۵۹] کسانی که خود را به فرقه های مختلف تقسیم میکنند، با تو نیستند. قضاوت آنها با خداست، سپس او آنها را از آنچه کرده بودند، مطلع خواهد کرد.

[۲۱:۹۲] إِنَّ هَذِهِ أُمَّتُكُمْ أُمَّةً وَحِدَةً وَأَنَا رَبُّكُمْ فَاعْبُدُونِ

[۲۱:۹۲] جماعت شما یک جماعت واحد است و تنها من پروردگار شما هستم؛ فقط مرا پرستش کنید.

[۲۱:۹۳] وَتَقَطَّعُوا أَمْرَهُمْ بَيْنَهُمْ كُلٌّ إِلَيْنَا رَجِعُونَ

[۲۱:۹۳] با این حال، آنها خود را به مذاهبی که مخالف یکدیگر بودند، تقسیم کردند. همگی آنان (برای قضاوت) نزد ما مراجعت خواهند کرد.

[۲۳:۵۲] وَإِنَّ هَذِهِ أُمَّتُكُمْ أُمَّةً وَحِدَةً وَأَنَا رَبُّكُمْ فَاتَّقُون

[۲۳:۵۲] چنین است امت شما- یک امت واحد- و من پروردگار شما هستم؛ حرمت و هیبت مرا ارج نهید.

[۲۳:۵۳] فَتَقَطَّعُوا أَمْرَهُمْ بَيْنَهُمْ زُبُرًا كُلُّ حِزْبٍ بِمَا لَدَيْهِمْ فَرِحُونَ

[۲۳:۵۳] ولی آنها خود را به فرقه های مخالف تقسیم کردند؛ هر فرقه به آنچه دارد خوشحال است.

[۳۰:۳۰] فَأَقِمْ وَجْهَكَ لِلدِّينِ حَنِيفًا فِطْرَتَ اللَّهِ الَّتِى فَطَرَ النَّاسَ عَلَيْهَا لَا تَبْدِيلَ لِخَلْقِ اللَّهِ ذَلِكَ الدِّينُ الْقَيِّمُ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ

[۳۰:۳۰] بنابراین، خود را به دین حنیف یکتاپرستی اختصاص ده. چنین است غریزه طبیعی که خدا در نهاد مردم قرار داد. چنین است آفرینش خدا که هرگز تغییر نخواهد کرد. این است دین کامل، ولی اکثر مردم نمیدانند.

[۳۰:۳۱] مُنِيبِينَ إِلَيْهِ وَاتَّقُوهُ وَأَقِيمُوا الصَّلَوةَ وَلَا تَكُونُوا مِنْ الْمُشْرِكِينَ

[۳۰:۳۱] تسلیم او باشید، هیبت و حرمت او را ارج نهید، نمازها (ارتباط با خدا) را به جا آورید و هرگز به دام شرک و بت پرستی نیفتید.

[۳۰:۳۲] مِنْ الَّذِينَ فَرَّقُوا دِينَهُمْ وَكَانُوا شِيَعًا كُلُّ حِزْبٍ بِمَا لَدَيْهِمْ فَرِحُونَ

[۳۰:۳۲]) بگو: به بت پرستی آلوده نشوید، مانند کسانی که دین خود را به فرقه های مختلف تقسیم میکنند؛ هر گروهی به آنچه دارد، خوشنود است.

[۳:۸۵] وَمَنْ يَبْتَغِ غَيْرَ الْإِسْلَمِ دِينًا فَلَنْ يُقْبَلَ مِنْهُ وَهُوَ فِى الْاءَخِرَةِ مِنْ الْخَسِرِينَ

[۳:۸۵] هر کس دینی جز "تسلیم" برای خود اختیار کند، از او پذیرفته نخواهد شد و در آخرت از بازندگان خواهد بود.

اسلام، "تسلیم"، دین ابراهیم است، و ابراهیم پدر یهودیان، مسیحیان، و مسلمانان است. تمام اعمال دین "تسلیم" از طریق ابراهیم مقرر گشت. تنها وظیفه محمد، آخرین نبی، این بود که قرآن را ابلاغ کند، تمام قرآن، و نه چیزی به غیر از قرآن. محمد نه یک شیعه بود و نه یک سنی، او پیرو دین ابراهیم بود که دین تسلیم شدن در برابر خداست، یعنی اسلام (۳:۹۵، ۴:۱۲۵، ۱۶:۱۲۳، ۲۲:۷۸):

[۳:۹۵] قُلْ صَدَقَ اللَّهُ فَاتَّبِعُوا مِلَّةَ إِبْرَهِيمَ حَنِيفًا وَمَا كَانَ مِنْ الْمُشْرِكِينَ

[۳:۹۵] بگو: "خدا حقیقت را اعلام کرده است: از دین ابراهیم- یکتاپرستی- پیروی کنید. او هرگز مشرک نبود."

[۴:۱۲۵] ووَمَنْ أَحْسَنُ دِينًا مِمَّنْ أَسْلَمَ وَجْهَهُ لِلَّهِ وَهُوَ مُحْسِنٌ وَاتَّبَعَ مِلَّةَ إِبْرَهِيمَ حَنِيفًا وَاتَّخَذَ اللَّهُ إِبْرَهِيمَ خَلِيلًا

[۴:۱۲۵] چه کسی در دین خود بهتر از آن کسی هدایت یافته است که کاملا تسلیم خداست و زندگی پرهیزکارانهای را در پیش میگیرد، که با آیین ابراهیم- یکتاپرستی- مطابق است؟ خدا ابراهیم را به عنوان دوستی محبوب برگزیده است.

[۱۶:۱۲۳] ثُمَّ أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ أَنْ اتَّبِعْ مِلَّةَ إِبْرَهِيمَ حَنِيفًا وَمَا كَانَ مِنْ الْمُشْرِكِينَ

[۱۶:۱۲۳] سپس ما به تو (محمد) وحی کردیم که از دین ابراهیم پیروی کن، یکتاپرستی؛ او هرگز مشرک نبود.

[۲۲:۷۸] وَجَهِدُوا فِي اللَّهِ حَقَّ جِهَادِهِ هُوَ اجْتَبَكُمْ وَمَا جَعَلَ عَلَيْكُمْ فِي الدِّينِ مِنْ حَرَجٍ مِلَّةَ أَبِيكُمْ إِبْرَهِيمَ هُوَ سَمَّكُمْ الْمُسْلِمينَ مِنْ قَبْلُ وَفِي هَذَا لِيَكُونَ الرَّسُولُ شَهِيدًا عَلَيْكُمْ وَتَكُونُوا شُهَدَاءَ عَلَى النَّاسِ فَأَقِيمُوا الصَّلَوةَ وَءاتُوا الزَّكَوةَ وَاعْتَصِمُوا بِاللَّهِ هُوَ مَوْلَكُمْ فَنِعْمَ الْمَوْلَى وَنِعْمَ النَّصِيرُ

[۲۲:۷۸] در راه خدا آنچنان که باید، کوشش کنید. او شما را انتخاب کرده است و در تکالیف دینتان هیچ گونه سختی برای شما قرار نداده است- دین پدرتان ابراهیم. اوست که در اصل شما را "تسلیم شدگان" نامید. پس، رسول شاهدی باشد در میان شما و شما شاهدی باشید در میان مردم. بنابراین، نمازها (ارتباط با خدا) را بر پا دارید و زکات (انفاق واجب) را بدهید و به خدا متوسل شوید؛ اوست مولای شما، بهترین مولا و بهترین پشتیبان.

آیا در مورد دین، ما باید با نام دیگری به غیر از اسلام خود را بشناسانیم، و یا اینکه بغیر از فقط مسلمان خود را معرفی کنیم؟ ابراهیم پیامبری بود که برطبق اراده خدا ما را برای اولین بار تسلیم شدگان خواند(۲۲:۷۸). تمام پیامبران و انبیاء خدا، فقط تسلیم خدا بودند، آنان مسلمان بودند. هیچکدام از آنان سنی، شیعه، وهابی، و غیره ... نبودند! این فرقه ها ساخته دست بشر است که به فرمان شیطان بوجود آمده است. چقدر خون ها به نام این فرقه ها ریخته شده است و میریزد؟! آیا زمان آن نرسیده است که فرقه گرایی را ترک کرده و به خدا و قرآن برگردیم و فقط "مسلمان" باشیم و فقط به "مسلمان بودن" خود افتخار کنیم؟!

تمام کسانی که تسلیم خدا هستند در یک دین متحدند (۲:۶۲، ۴۲:۱۳):

[۲:۶۲] إِنَّ الَّذِينَ ءامَنُوا وَالَّذِينَ هَادُوا وَالنَّصَرَى وَالصَّبِـئِينَ مَنْ ءامَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْاءخِرِ وَعَمِلَ صَلِحًا فَلَهُمْ أَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ

[۲:۶۲] مسلما، کسانی که ایمان دارند، یهودیان، مسیحیان و تازه به دین گرویدگان؛ هر کس که (۱) به خدا ایمان دارد و (۲) به روز آخر ایمان دارد و (۳) زندگی پرهیزکارانه ای را در پیش می گیرد، پاداش خود را از جانب پروردگار خود دریافت خواهد کرد. ایشان نه از چیزی بترسند و نه اندوهگین خواهند شد.

[۴۲:۱۳] شَرَعَ لَكُمْ مِنْ الدِّينِ مَا وَصَّى بِهِ نُوحًا وَالَّذِى أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ وَمَا وَصَّيْنَا بِهِ إِبْرَهِيمَ وَمُوسَى وَعِيسَى أَنْ أَقِيمُوا الدِّينَ وَلَا تَتَفَرَّقُوا فِيهِ كَبُرَ عَلَى الْمُشْرِكِينَ مَا تَدْعُوهُمْ إِلَيْهِ اللَّهُ يَجْتَبِى إِلَيْهِ مَنْ يَشَاءُ وَيَهْدِى إِلَيْهِ مَنْ يُنِيبُ

[۴۲:۱۳] او همان دینی را برای شما مقرر کرد که برای نوح مقرر کرد و آنچه ما بر تو وحی کردیم و آنچه برای ابراهیم، موسی و عیسی مقرر نمودیم: "شما باید از همین یک دین پیروی کنید و آن را فرقه فرقه نکنید. مشرکان از آنچه آنها را به انجام آن دعوت میکنی، بسیار خشمگین خواهند بود. خدا هر که را بخواهد، مورد بخشش خویش قرار میدهد؛ او فقط کسانی را که کاملا تسلیم هستند، به سوی خود هدایت میکند.

ما از رهبران و ملت ایران میخواهیم که دین حقیقی اسلام یعنی فقط تسلیم خدا بودن را به آغوش گیرند. ما از رهبران و ملت ایران میخواهیم که به نفرت ایجاد شده توسط این فرقه ها تن در

ندهند. ما از آنان میخواهیم که پیرو دین ابراهیم باشند، دینی که محمد، آخرین نبی خدا پیرو آن بود (۱۶:۱۲۳). مردم کشورهای به اصطلاح اسلامی باید چشمهایشان را باز کنند و ببینند که فرقه گرایی با آنها چه میکند و ببینند که چه کسی از این نفاق و تفرقه سود میبرد.

۱۱. خدا تهاجم و پرخا شگری را منع نموده است

خدا در قرآن دستور میدهد که ما به عنوان مسلمان باید روابط دوستانه ای با دیگران داشته باشیم. به ما دستورداده شده است که مدافع پرهیزکاری بوده و از شر دوری کنیم (۳:۱۱۰). دین حقیقی اسلام دین تنفر و جنگ نیست. آنانی که قرآن را به دقت مطالعه میکنند، در مییابند که خدای متعال به ما هرگونه فرصتی را، برای اینکه با خودمان و با مردم دیگر جهان درصلح باشیم، فراهم میآورد. خدا پرخاشگران و متجاوزین را دوست ندارد (۲:۱۹۰). جنگ فقط برعلیه آنانی که با ما به جنگ برخاسته اند، و یا ما را از خانه هایمان بیرون انداخته اند، و یا از اینکه ما آزادانه خدا را ستایش و پرستش کنیم، ممانعت میکنند، اجازه داده شده است (۹-۶۰:۸):

[۳:۱۱۰] كُنْتُمْ خَيْرَ أُمَّةٍ أُخْرِجَتْ لِلنَّاسِ تَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَتَنْهَوْنَ عَنْ الْمُنكَرِ وَتُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَلَوْ ءامَنَ أَهْلُ الْكِتَبِ لَكَانَ خَيْرًا لَهُمْ مِنْهُمْ الْمُؤْمِنُونَ وَأَكْثَرُهُمْ الْفَسِقُونَ
[۳:۱۱۰] شما بهترین جامعه ای هستید که تاکنون از میان مردم برخاسته است: شما به پرهیزکاری فرا میخوانید و از پلیدی بازمیدارید، و به خدا ایمان دارید. اگر پیروان کتاب آسمانی ایمان میآوردند، برایشان بهتر میبود. بعضی از آنها ایمان دارند، ولی اکثرشان پلیدند.

[۲:۱۹۰] وَقَتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ الَّذِينَ يُقَتِلُونَكُمْ وَلَا تَعْتَدُوا إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْمُعْتَدِينَ
[۲:۱۹۰] در راه خدا با کسانی میتوانید بجنگید که به شما حمله میکنند، ولی تجاوز نکنید. خدا تجاوزگران را دوست ندارد.

[۶۰:۸] لَا يَنْهَكُمْ اللَّهُ عَنْ الَّذِينَ لَمْ يُقَتِلُوكُمْ فِي الدِّينِ وَلَمْ يُخْرِجُوكُمْ مِنْ دِيَرِكُمْ أَنْ تَبَرُّوهُمْ وَتُقْسِطُوا إِلَيْهِمْ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُقْسِطِينَ
[۶۰:۸] خدا شما را از دوستی با کسانی که برای دین با شما نمیجنگند و شما را از خانه هایتان بیرون نمیکنند، منع نمیکند. شما میتوانید با آنها دوست باشید و با آنها منصفانه رفتار کنید. خدا افراد منصف را دوست دارد.

[۶۰:۹] إِنَّمَا يَنْهَكُمْ اللَّهُ عَنْ الَّذِينَ قَتَلُوكُمْ فِي الدِّينِ وَأَخْرَجُوكُمْ مِنْ دِيَرِكُمْ وَظَهَرُوا عَلَى إِخْرَاجِكُمْ أَنْ تَوَلَّوْهُمْ وَمَنْ يَتَوَلَّهُمْ فَأُوْلَئِكَ هُمْ الظَّلِمُونَ
[۶۰:۹] خدا فقط شما را از دوستی با کسانی منع میکند که برای دین با شما میجنگند و شما را از خانه هایتان بیرون میکنند و برای اخراج شما با دیگران همدست میشوند. با آنها دوستی نکنید. کسانی که با آنها دوستی کنند، از ستمکاران هستند.

[۲:۱۹۰] وَقَتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ الَّذِينَ يُقَتِلُونَكُمْ وَلَا تَعْتَدُوا إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْمُعْتَدِينَ
[۲:۱۹۰] در راه خدا با کسانی میتوانید بجنگید که به شما حمله میکنند، ولی تجاوز نکنید. خدا تجاوزگران را دوست ندارد.

دستور فوق در قرآن تکرار شده است. محمد، آخرین نبی که قرآن توسط او فرستاده شد، ازخدا نافرمانی نمیکرد. او یک تسلیم شده واقعی بود. تمام جنگهایی که پیامبر محمد در طول عمر خود جنگید تدافعی بودند. تنها جنگ تهاجمی وی حرکت او به طرف مکه بود. مکه تسلیم شد و حتی خون یک نفر هم ریخته نشد. آنچه بعد از پیامبر محمد اتفاق افتاد داستان دیگری است و متاسفانه آن تصویر "اسلام" است که به جهان نشان داده میشود.
اسلام واقعی با قدرت شمشیر شکوفا نشد و بر دین های دیگر بوسیله تفنگ ها و بمب ها غلبه نخواهد نکرد. کلام خدا، و قرآن مجید این پیروزی را به ارمغان خواهد آورد (۱۱۰:۱-۳). ما میخواهیم که رهبران و مردم ایران به قرآن باز گردند و از فرامین و دستورات خدا تبعیت کنند. ما از رهبران و مردم ایران میخواهیم که در بین خود صلح برقرار کنند و این صلح را به مردم جهان نیز عرضه کنند. ما از آنان میخواهیم که از قرآن پیروی کنند و الگوهای نیکی از خود برای سایر مردم جهان به وجود آورند. بگذارید که مردم جهان ببینند که شما دارای دین درست و نمونه هستید. تمام اینها میتواند اتفاق بیافتد اگر شما تعالیم خدا را دنبال کنید و خرافات و تعالیم مغایر با قرآن رهبران مذهبی را ترک کنید.

[۱۱۰:۱] إِذَا جَاءَ نَصْرُ اللَّهِ وَالْفَتْحُ
[۱۱۰:۱] هنگامیکه پیروزی و فتح از جانب خدا فرا رسد.

[۱۱۰:۲] وَرَأَيْتَ النَّاسَ يَدْخُلُونَ فِي دِينِ اللَّهِ أَفْوَاجًا

[۱۱۰:۲] خواهی دید که مردم فوج فوج به دین خدا میگروند.

[۱۱۰:۳] فَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّکَ وَاسْتَغْفِرْهُ إِنَّهُ كَانَ تَوَّابًا
[۱۱۰:۳] پروردگارت را تجلیل کن و به مدح او بپرداز و از او طلب بخشش نما. او آمرزنده است.

۱۲. خدا فساد را محکوم کرده است

فساد انواع مختلفی دارد، مانند طرفداری از قوم و خویش، تبعیض، رشوه دادن، رانت خواری، اخاذی، تقلب، دزدی، سواستفاده، اختلاس و غیره ... طبق اقرار مسئولین ایران، متاسفانه هم اکنون فساد در ایران در حال رشد است. اختلاس، رانت خواری و رشوه خواری بسیار گسترش یافته است. درآیات متعددی درقرآن، خدا فساد را محکوم میکند (۲۸:۷۷، ۲۸:۸۳، ۱۷:۱۶):

[۲۸:۷۷] وَابْتَغِ فِيمَا ءاتَكَ اللَّهُ الدَّارَ الْاءخِرَةَ وَلَا تَنسَ نَصِيبَكَ مِنْ الدُّنْيَا وَأَحْسِنْ كَمَا أَحْسَنَ اللَّهُ إِلَيْكَ وَلَا تَبْغِ الْفَسَادَ فِي الْأَرْضِ إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْمُفْسِدِينَ
[۲۸:۷۷] از روزی هایی که خدا به تو عطا کرده است، برای به دست آوردن سرای آخرت استفاده کن، بدون آنکه سهم خود را در این دنیا فراموش کنی. انفاق کن، همان طور که خدا نسبت به تو انفاق کرده است. در زمین به فساد ادامه نده. خدا فاسدان را دوست ندارد.

[۲۸:۸۳] تِلْكَ الدَّارُ الْاءخِرَةُ نَجْعَلُهَا لِلَّذِينَ لَا يُرِيدُونَ عُلُوًّا فِي الْأَرْضِ وَلَا فَسَادًا وَالْعَقِبَةُ لِلْمُتَّقِينَ
[۲۸:۸۳] ما سرای آخرت را به کسانی اختصاص میدهیم که در زمین در پی مقام و فساد نیستند. پیروزی نهایی از آن پرهیزکاران است.

[۱۷:۱۶] وَإِذَا أَرَدْنَا أَنْ نُهْلِكَ قَرْيَةً أَمَرْنَا مُتْرَفِيهَا فَفَسَقُوا فِيهَا فَحَقَّ عَلَيْهَا الْقَوْلُ فَدَمَّرْنَهَا تَدْمِيراً
[۱۷:۱۶] و چون بخواهیم جامعه ای را از میان برداریم، رهبران آن را به حال خود رها میکنیم تا در آن به شدت فساد کنند. پس هنگامیکه سزاوار مجازات شوند، به کلی آن را نابود میکنیم.

همواره وقتی مردم خدا و تعالیم او را ترک میکنند به دام شیطان میافتند. یکی از نشانه های تاثیر شیطان فساد است. فساد یک اختلال روحی و روانی است و آنانی که به آن مبتلا هستند حتی نمی خواهند اذعان کنند که فاسد هستند. داروی این بیماری فقط در نزد خداست. اگر مردم خدا را دوست داشته باشند و از دستورات و فرامین او پیروی کنند، فساد در میان آنان محو خواهد شد. گسترش فساد، زندگی را برای بیشتر مردم سخت می کند. به فراموشی سپردن خدا، عامل اصلی گسترش فساد و گرانی و در نتیجه سخت شدن زندگی است (۲۰:۱۲۴). جامعه ای که خدا در آن به فراموشی سپرده شود، فساد و گرانی و بی ثباتی در آن گسترش پیدا خواهد کرد. تنها راه علاج مشکل فساد، بازگشت به سوی خداست.

[۲۰:۱۲۴] وَمَنْ أَعْرَضَ عَنْ ذِكْرِى فَإِنَّ لَهُ مَعِيشَةً ضَنكًا وَنَحْشُرُهُ يَوْمَ الْقِيَمَةِ أَعْمَى
[۲۰:۱۲۴] و اما کسی که پیام و یاد مرا نادیده بگیرد، زندگی سخت و فلاکت باری خواهد داشت و روز رستاخیز، او را نابینا برمیانگیزیم."

ما از رهبران و مردم ایران میخواهیم که با نام خدا و با گسترش یاد و ذکر "فقط خدا"، با انواع فساد درجامعه مبارزه کنند.

۱۳. خدا فرمان میدهد که در مقابل بدی خوبی کنید

این فرمان خداست برای کسانی که پیرو دین اسلام اند که در مقابل بدی خوبی کنند. هنگامیکه با مخالفت مواجه میشوند، به مسلمانان واقعی توصیه شده است که با مخالفان خود مناظره دوطرفه داشته باشند. به آنان دستور داده شده است که با مخالفان خود به بهترین روش ممکن بحث کنند (۱۶:۱۲۵):

[۱۶:۱۲۵] ادْعُ إِلَى سَبِيلِ رَبِّكَ بِالْحِكْمَةِ وَالْمَوْعِظَةِ الْحَسَنَةِ وَجَدِلْهُمْ بِالَّتِى هِىَ أَحْسَنُ إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ بِمَنْ ضَلَّ عَنْ سَبِيلِهِ وَهُوَ أَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ
[۱۶:۱۲۵] تو با حکمت و اندرز محبت آمیز به راه پروردگارت دعوت کن و با آنها به بهترین شیوه ای که ممکن است، به گفتگو بنشین. پروردگار تو از همه بهتر میداند که چه کسی از راه او منحرف شده است و بهتر میداند که چه کسانی هدایت یافته اند.

[۲۳:۹۶] ادْفَعْ بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ السَّيِّئَةَ نَحْنُ أَعْلَمُ بِمَا يَصِفُونَ
[۲۳:۹۶] بنابراین، کارهای پلیدشان را با خوبی تلافی کن؛ ما از ادعاهایشان کاملا آگاه هستیم.

[۴۱:۳۴] وَلَا تَسْتَوِي الْحَسَنَةُ وَلَا السَّيِّئَةُ ادْفَعْ بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ فَإِذَا الَّذِي بَيْنَكَ وَبَيْنَهُ عَدَوَةٌ كَأَنَّهُ وَلِيٌّ حَمِيمٌ
[۴۱:۳۴] پاسخ خوب و پاسخ بد یکسان نیست. تو باید به بهترین شیوه پاسخ دهی. بدین ترتیب، کسی که پیش از این دشمن تو بود، شاید بهترین دوست تو شود.

[۴۵:۱۴] قُلْ لِلَّذِينَ ءامَنُوا يَغْفِرُوا لِلَّذِينَ لَا يَرْجُونَ أَيَّامَ اللَّهِ لِيَجْزِيَ قَوْمًا بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ
[۴۵:۱۴] به کسانی که ایمان آوردند بگو کسانی را که انتظار روزهای خدا را ندارند، ببخشند. او جزای کامل هر کس را برای آنچه کسب کرده است، خواهد داد.

ما از رهبران و مردم ایران میخواهیم که از دستورات خدا در قرآن پیروی کنند. ما از آنان میخواهیم که ترویج تنفر و دشمنی نسبت به کشورهای دیگر را متوقف کنند. ما به آنان توصیه می کنیم که وارد یک مناظره صلح آمیز به همراه احترام متقابل و دوستی با سایر کشورها گردند. منزوی شدن از سایر دنیا خیری ندارد. اگر رهبران و مردم ایران قرآن را به عنوان تنها مرجع قانونی قبول کنند و پیرو دستورات آن باشند، ایران یکی از بهترین کشورهای دنیا خواهد شد.

۱۴. به آزادی های خدادادی مردم احترام بگذارید

در اسلام، دین تمام جوانب زندگی از جمله اجتماعی، سیاسی، اقتصادی و فرهنگی را پوشش میدهد. خدای متعال در قرآن صراحتا ذکر میکند که در دین اجباری نیست (لا اکراه فی الدین)؛ همین دستور باید آزادی دینی را در تمام جنبه های آن فراهم کند. دین رابطه ای است بین خدا و مردم. هر دینی که بر مردم تحمیل شود، دین خدا نیست. دین واقعی خدا، آزادی اندیشه، آزادی عقیده، آزادی بیان، آزادی قلم، آزادی اقتصادی وسایر آزادی های مشروع مردم را فراهم می آورد.

[۲:۲۵۶] لَا إِكْرَاهَ فِي الدِّينِ قَدْ تَبَيَّنَ الرُّشْدُ مِنْ الغَيِّ فَمَنْ يَكْفُرْ بِالطَّغُوتِ وَيُؤْمِنْ بِاللَّهِ فَقَدْ اسْتَمْسَکَ بِالْعُرْوَةِ الْوُثْقَى لَا انفِصَامَ لَهَا وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ

[۲:۲۵۶] هیچ اجباری در دین نیست: اینک راه درست از راه غلط مشخص شده است. هرکس شیطان را محکوم و رها کند و به خدا ایمان آورد، به محکم ترین ریسمانی چنگ زده است که هرگز پاره نمی شود. خداست شنوا، بر همه چیز دانا.

[۱۰:۹۹] وَلَوْ شَاءَ رَبُّکَ لَاءمَنَ مَنْ فِي الْأَرْضِ كُلُّهُمْ جَمِيعًا أَفَأَنْتَ تُكْرِهُ النَّاسَ حَتَّى يَكُونُوا مُؤْمِنِينَ

[۱۰:۹۹] اگر پروردگارت می خواست، تمام مردم روی زمین ایمان آورده بودند. آیا تو می خواهی مردم را مجبور کنی که مومن شوند؟

[۸۸:۲۱] فَذَكِّرْ إِنَّمَا أَنْتَ مُذَكِّرٌ

[۸۸:۲۱] تو تذکر بده، زیرا ماموریت تو رساندن این تذکر است.

[۸۸:۲۲] لَسْتَ عَلَيْهِمْ بِمُسَيْطِرٍ

[۸۸:۲۲] تو هیچ قدرتی بر آنها نداری.

دین یک انتخاب و رابطه بین اشخاص و خالق است. کسانی که شایسته هدایت هستند، خدا آنان را به راه راست هدایت مینماید. دین خدا، دین اسلام، دین صلح و آشتی است. تهدید، ظلم یا زندانی کردن افراد به خاطر ایده های سیاسی، اقتصادی یا دینی، غیراسلامی و ضد اسلامی است. ما از رهبران ایران میخواهیم که آزادی های مشروع و خدادادی مردم را رعایت کنند. آزادی هدیه ای است از طرف خدای متعال که هیچکس حق سلب آن را ندارد.

۱۵. اصول حقوق بشر را مطابق قران رعایت کنید

خدای بزرگ بدون در نظر گرفتن نژاد، رنگ، عقیده، دین و وضعیت اقتصادی یا گرایشات سیاسی همه حقوق را برای همه افراد جامعه یکسان در نظر گرفته است (۵:۸، ۴۹:۱۳).

[۵:۸] يَأَيُّهَا الَّذِينَ ءامَنُوا كُونُوا قَوَّمِينَ لِلَّهِ شُهَدَاءَ بِالْقِسْطِ وَلَا يَجْرِمَنَّكُم شَنَـئانُ قَوْمٍ عَلَى أَلَّا تَعْدِلُوا اعْدِلُوا هُوَ أَقْرَبُ لِلتَّقْوَى وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ

[۵:۸] ای کسانی که ایمان آورده اید، باید کاملا جانب انصاف را رعایت کنید و هنگامی که شهادت می دهید، خدا را در نظر داشته باشید. مبادا اختلافاتی که با بعضی از مردم دارید شما را به بی عدالتی وا دارد. کاملا منصفانه عمل کنید، زیرا پرهیزکارانه تر است. خدا را در نظر داشته باشید. خدا از آنچه می کنید، کاملا آگاه است.

[۴۹:۱۳] يَأَيُّهَا النَّاسُ إِنَّا خَلَقْنَكُمْ مِنْ ذَكَرٍ وَأُنثَى وَجَعَلْنَكُمْ شُعُوبًا وَقَبَائِلَ لِتَعَارَفُوا إِنَّ أَكْرَمَكُمْ عِنْدَ اللَّهِ أَتْقَكُمْ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ خَبِيرٌ

[۴۹:۱۳] ای مردم، ما شما را از همان مذکر و مؤنث خلق کردیم و شما را ملل و قبایلی مشخص قرار دادیم، باشد که یکدیگر را تشخیص دهید. بهترین شما در نزد خدا پرهیزکارترین شماست. خداست دانای مطلق، آگاه.

یکی از اصول رعایت حقوق بشر آن است که در هنگام استخدام نباید برمبنای مذهب، نژاد، جنسیت، و قومیت افراد تبعیض قائل شد. در ایران در هنگام استخدام افراد، از مذهب آنها سوال میشود که کاملا غیر اسلامی است. درستکاری و توانایی انجام کار، دو معیار اصلی از دیدگاه قرآن برای استخدام است، نه مذهب و عقاید شخصی(۲۸:۲۶).

[۲۸:۲۶] قَالَتْ إِحْدَهُمَا يَأَبَتِ اسْتَـئجِرْهُ إِنَّ خَيْرَ مَنْ اسْتَـئجَرْتَ الْقَوِىُّ الْأَمِينُ

[۲۸:۲۶] یکی از آن دو زن گفت: "ای پدر، او را استخدام کن. او بهترین کسی است که می توانی استخدام کنی، زیرا او قوی (توانا) و درستکار است."

همه شهروندان باید دارای حق زندگی، آزادی، آموزش، امنیت و سایر حقوق طبیعی بشر باشند. در ایران نباید کسی بخاطر داشتن اعتقادات دینی و یا سیاسی و اظهارآن اعتقادات در مطبوعات و یا اینترنت زندانی، شکنجه و مورد ظلم و تعدی قرارگیرد.
دولتی که ظلم کند، نمیتواند اسلامی باشد. ما از رهبران ایران میخواهیم که اصول اولیه حقوق انسانها، که بوسیله خدای بزرگ تعیین شده است را رعایت کنند.

۱۶. برپاداشتن روز ملی شکرگذاری از خدا

در تقویم ایرانی تعداد زیادی از روزهای سال به اسم امام ها و پیامبر و دختر پیامبر و بنیانگذار انقلاب و غیره نامگذاری شده است. حتی یک روز هم برای گرامیداشت خدایی که مارا خلق کرده و آنهمه نعمتهای گوناگون را به ملت ایران اعطاء نموده است، تعطیل نشده است. ما از رهبران و مردم ایران میخواهیم که تعطیلات رایج را کم نموده و بجای تعطیلات غیر ضروری، یک روز را به عنوان روز شکرگزاری از خدا، تعطیل ملی اعلام کنند. شایسته است که در آن روز مردم نسبت به نعمتهایی که خدا به آنان داده است، شکرگزاری کرده و از روزی های حلال خدای متعال به محرومان جامعه انفاق نمایند.

ای مردم به پیام های خدا که برای هدایت و رستگاری شما ارسال شده است گوش فرا دهید. بلایی که اکنون گریبانگیر ملت ایران شده است و بصورت تورم لجام گسیخته، افت شدید پول ملی، بی کاری مزمن، عدم رشد اقتصاد ملی، تنگتر شدن محاصره اقتصادی ایران و غیره خود را نمایان کرده است؛ بخاطر رد پیام های قبلی خدای متعال و عدم توجه به آیات او در قرآن مجید می باشد. درصورت رد این پیام، بدانید که اگر خدا بخواهد می تواند عرصه معیشت و روزی را برشما تنگ تر کرده و شما را شامل قهر و غضب خود قراردهد. یقینا در صورت ایمان به پیام های الهی و عمل به فرامین خدای بزرگ در قرآن، درهای رحمت او بسوی شما گشوده خواهد شد و ایران در مسیر ترقی و تعالی سیر خواهد نمود.

[۲:۲۱] يَأَيُّهَا النَّاسُ اعْبُدُوا رَبَّكُمْ الَّذِى خَلَقَكُمْ وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ

[۲:۲۱] ای مردم، فقط پروردگارتان را عبادت کنید- یکتایی که شما و پیشینیان شما را آفرید- باشد که نجات یابید.

۱:۲ ستایش خدا راست، پروردگار عالمین.

احمد شربت اوغلی اسعد حسینی

Website Address: www.messageofgod.blogfa.com
Email Address: messageofgod262@gmail.com